

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího senátu)

9. září 2015*

„Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Světový trh s katodovými trubicemi pro televizory a počítačové monitory — Rozhodnutí, kterým se konstatuje porušení článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP — Dohody a jednání ve vzájemné shodě v oblasti cen, rozdělení trhů, objemu a produkce — Důkaz o účasti na kartelové dohodě — Jediné a trvající protiprávní jednání — Přičitatelnost protiprávního jednání — Společná kontrola — Pokuty — Plná jurisdikce“

Ve věci T-104/13,

Toshiba Corp., se sídlem v Tokiu (Japonsko), zastoupená J. MacLennan, solicitor, J. Jourdanem, A. Schulzem a s. Berghem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené A. Biolanem, V. Bottkou a M. Kellerbauerem, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise C (2012) 8839 final, ze dne 5. prosince 2012, v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.437 – Katodové trubice pro obrazovky televizorů a počítačové monitory), v rozsahu, v němž se vztahuje na žalobkyni a podpůrně návrh na zrušení nebo snížení výše pokuty, která jí byla uložena,

TRIBUNÁL (třetí senát),

ve složení S. Papasavvas (zpravodaj), předseda, N. J. Forwood a E. Bieliūnas, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Weychert, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 11. listopadu 2014,

vydává tento

* Jednací jazyk: angličtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

Žalobkyně a dotčený výrobek

- 1 Žalobkyně, Toshiba Corp., je celosvětovým podnikem vyrábějícím a prodávajícím elektrické a elektronické výrobky, včetně katodových trubic (dále jen „CRT“).
- 2 CRT jsou vakuovaná skleněná pouzdra obsahující elektronovou trysku a fluorescenční obrazovku obecně vybavená interním či externím zařízením pro zrychlení či odklonění toku elektronů. Jakmile elektrony vyslané elektronovou tryskou dopadnou na fluorescenční obrazovku, vzniklé světlo vytvoří obraz na obrazovce. V době rozhodné z hlediska skutkového stavu existovaly dva druhy CRT, a to barevné trubice pro počítačové monitory („colour display tubes“, dále jen „CDT“) a barevné trubice pro obrazovky televizorů („colour picture tubes“, dále jen „CPT“). CDT a CPT jsou samostatnými součástkami, které se spojují s rámem a jinými částmi nezbytnými k výrobě počítačového monitoru nebo obrazovky barevného televizoru. Jsou vyráběny v několika různých velikostech (malé, střední, velké a extra velké) vyjádřených v palcích.
- 3 Žalobkyně se podílela na výrobě a prodeji CRT, jak přímo, tak prostřednictvím svých dceřiných společností, zejména [důvěrné]¹, [důvěrné], [důvěrné] a [důvěrné], nacházejících se v Evropě, Asii, a Severní Americe. Společnost [důvěrné], se sídlem v [důvěrné], zcela vlastněná společností [důvěrné], byla evropskou pobočkou odpovědnou za činnost v oblasti elektronických dílů žalobkyně a jejím výhradním distributorem CDT a CPT v Evropském hospodářském prostoru (EHP), a to od roku 1995 do 31. března 2003.
- 4 Dne 31. března 2003 žalobkyně převedla veškerou svou činnost v oblasti CRT na společný podnik Matsushita Toshiba Picture Display Co. Ltd (dále jen „MTPD“) vytvořený se společností Matsushita Electric Industrial Co. Ltd (dále jen „MEI“). Do 31. března 2007 byla MTPD vlastněna v rozsahu 64,5 % společností MEI a v rozsahu 35,5 % žalobkyní, když k uvedenému dni žalobkyně převedla svůj podíl na společnost MEI, takže se MTPD stala dceřinou společností zcela vlastněnou společností MEI a přejmenovala se na MT Picture Display Co. Ltd. Samotná MEI se ke dni 1. října 2008 přejmenovala na Panasonic Corp.

Správní řízení

- 5 Toto řízení bylo zahájeno v návaznosti na žádost o ochranu ve smyslu oznámení Komise o ochraně před pokutami a snížení pokut v případech kartelů (Úř. věst. 2006, C 298, s. 17), podanou dne 23. března 2007 společností Chunghwa Picture Tubes Co. Ltd.
- 6 Samsung SDI Co. Ltd, Samsung SDI Germany GmbH, Samsung SDI (Malaysia) Berhad (dále jen společně „Samsung SDI“), MEI, Koninklijke Philips Electronics NV (dále jen „Philips“) a Thomson SA předložily v souladu s oznámením uvedeným v bodě 5 výše žádosti o shovívavost.
- 7 Dne 23. listopadu 2009 přijala Komise Evropských společenství oznámení námitek určené žalobkyni a společností Chunghwa Picture Tubes Co. Ltd, Chunghwa Picture Tubes (Malaysia) Sdn. Bhd, CPTF Optronics Co. Ltd (dále jen společně „Chunghwa“), Samsung SDI, Philips, LG Electronics, Inc.

1 — Skryté důvěrné údaje.

(dále jen „LGE“), PT LG Electronics Indonesia Ltd, LG Electronics European Holding BV, Thomson, Panasonic, [důvěrné], [důvěrné] a MTPD, a ve dnech 26. a 27. května 2010 uspořádala slyšení (dále jen „slyšení“) se všemi osobami, jimž bylo toto oznámení určeno.

- 8 Dopisy ze dne 2. července 2010 předložily společnost Panasonic a žalobkyně doplňující připomínky a důkazy týkající se otázky jejich údajného rozhodujícího vlivu na chování společnosti MTPD na trhu.
- 9 Dopisem ze dne 14. prosince 2010 potvrdila žalobkyně žádost obsaženou v jejích připomínkách ze dne 2. července 2010 o přístup k připomínkám předloženým společností Panasonic v rámci slyšení a ke všem novým důkazům založeným do spisu po oznámení námitek.
- 10 Dopisem ze dne 22. prosince 2010 zaslala Komise společnosti Panasonic a žalobkyni popis skutkového stavu ohledně doplňujících důkazů, z nichž hodlala vycházet pro případné zjištění, že jsou tyto společnosti společně a nerozdílně odpovědné za uhrazení případné sankce uložené společnosti MTPD za její účast na globální kartelové dohodě.
- 11 Dopisem úředníka pro slyšení ze dne 19. ledna 2011 zamítla Komise žádosti žalobkyně ze dnů 14. a 23. prosince 2010 o přístup k odpovědím ostatních podniků na oznámení námitek.
- 12 Dopisem ze dne 4. února 2011 odpověděla žalobkyně na popis skutkového stavu zasláný Komisí.
- 13 Dopisem ze dne 4. března 2011 zaslala Komise, mimo jiným i žalobkyni, žádost o informace v souladu s čl. 18 odst. 2 nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích [101 SFEU] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2003, L 1, s. 1; Zvl. vyd. 08/02, s. 205), ve které ji vyzvala k předložení informací o jejích prodeích a celkovém obratu.

Napadené rozhodnutí

- 14 Rozhodnutím C (2012) 8839 final, ze dne 5. prosince 2012, v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.437 – Katodové trubice pro obrazovky televizorů a počítačové monitory, dále jen „napadené rozhodnutí“), Komise konstatovala, že hlavní celosvětoví výrobci CRT porušili článek 101 SFEU a článek 53 Dohody o EHP (dále jen „Dohoda o EHP“) tím, že se účastnili dvou samostatných protiprávních jednání, z nichž každé představovalo jediné a trvající protiprávní jednání. Tato protiprávní jednání se týkala jednak trhu s CDT (dále jen „kartelová dohoda CDT“) a jednak trhu s CPT (dále jen „kartelová dohoda CPT“). Tato jednání probíhala od 24. října 1996 do 14. března 2006, respektive od 3. prosince 1997 do 15. listopadu 2006 ve formě dohod a jednání ve vzájemné shodě mezi výrobci CRT, za účelem určování cen, rozdělování trhů a zákazníků prostřednictvím přidělování objemů prodeje, zákazníků a tržních podílů, dále omezení výroby, výměny citlivých obchodních informací a kontroly provádění koluzních dohod.
- 15 Pokud jde o kartelovou dohodu CPT, která jediná je předmětem projednávané žaloby, Komise měla za to, že se účastníci dohodli na cílových nebo nejnižších cenách za CPT různých velikostí, usilovali o zachování rozdílných cen za totožné výrobky prodávané v Evropě a Asii a že pečlivě kontrolovali dohody o stanovení cen. Uzavřeli rovněž dohody stanovící, který výrobce oznámí které cenové navýšení kterému zákazníkovi. Výrobci CPT se kromě toho dohodli na svých tržních podílech a na koordinovaném omezení výroby s cílem snížit přesahující nabídku a zvýšit nebo zachovat ceny. Dále si vyměňovali citlivé obchodní informace o zamýšlené výrobě a objemech, uskutečněných nebo plánovaných prodeích, odhadech budoucích poptávek, stanovení cen a cenové strategii, obecných prodejních podmínkách, o zákaznících a o jednáních s nimi v otázkách cen a objemů.
- 16 V bodech 123 a 124 odůvodnění napadeného rozhodnutí se uvádí, že po skončení původního období, kdy bylo o CPT jednáno na týchž schůzkách jako v případě CDT, se od podzimu 1998 začaly konat pravidelné mnohostranné, měsíční nebo čtvrtletní schůzky nazývané „CPT glass meetings“ nejdříve

v Asii (dále jen „schůzky týkající se asijského skla“) mezi asijskými podniky tvořícími jádro kartelové dohody, tedy Chunghwa, Samsung SDI, [důvěrné], [důvěrné] a LGE, na které navazovaly časté dvoustranné kontakty a výměny informací mezi celosvětovými výrobci. Poté se asijské výrobce od roku 1999 zabývali rozšířením okruhu účastníků kartelové dohody na všechny hlavní asijské a také evropské výrobce. Připojily se k nim tak společnosti [důvěrné], MEI, Philips, Thomson a žalobkyně. Účast evropských výrobců, Philips a Thomson, byla prokázána v návaznosti na zahájení antidumpingového řízení v Evropě na jaře 1999 ohledně dovozů asijských čtrnáctipalcových CPT. Od té doby je důkazem doloženo také konání schůzek týkajících se skla (dále jen „schůzky Sklo“) v Evropě (dále jen „schůzky Evropské sklo“). Kromě toho v letech 2002–2003 změnila schůzky Asijské sklo podobu a byly pořádány ve dvou platformách pro výrobce CPT usazené v Asii, které zahrnovaly jednak schůzky mezi Samsung SDI, MTPD a skupinou LG Philips Displays (dále jen „skupina LPD“, namísto LGE a Philips, které na tuto skupinu převedly svou činnost v oblasti CPT), zvané „SML“, které se většinou týkaly CPT střední a extra velké velikosti a jednak jihovýchodní asijské schůzky mezi Samsung SDI, skupinou LPD, MTPD, Chunghwa a [důvěrné], zvané „ASEAN“ a týkající se převážně CPT malých a středních rozměrů.

- 17 Komise uvedla, že i když schůzky Evropské sklo týkající se CPT byly údajně organizovány a vedeny odděleně od schůzek konaných v Asii, dceřiné společnosti těchto podniků a příležitostně těchto spolupracujících subjektů se účastnily schůzek s konkurenty jak v Evropě, tak v Asii. Komise tedy měla za to, že schůzky Evropské a Asijské sklo byly propojeny, neboť na nich byly projednávány stejné otázky a vyměňován stejný druh informací, a to navzdory tomu, že dokumenty obsažené ve spise nepopisují existenci společné centrální organizace. V tomto ohledu byly schůzky Evropské sklo dle napadeného rozhodnutí rozšířením schůzek Asijské sklo a zaměřovaly se zvláště na tržní a cenové podmínky v Evropě, zatímco kontakty udržované v rámci kartelové dohody v Asii měly celosvětový dosah a týkaly se tedy také Evropy. Kromě toho dohody týkající se evropského trhu byly uzavírány v rámci schůzek, které se konaly jak v Evropě, tak v Asii a uplatňované ceny byly pravidelně kontrolovány, přičemž asijské ceny byly používány jako ukazatel při přehodnocování úrovně cen evropských.
- 18 Nakonec, pokud jde o účast žalobkyně na kartelové dohodě CPT, Komise zaprvé konstatovala, že se na ní účastnila přímo, když od 16. května 2000 do 11. dubna 2002 udržovala s většinou podniků představujících jádro uvedené kartelové dohody dvoustranné kontakty, v rámci kterých probíhaly diskuze stejného druhu jako na některých schůzkách Sklo, a také tím, že se od 12. dubna 2002 účastnila některých uvedených schůzek Sklo. Zadruhé Komise uvedla, že od 1. dubna 2003 se MTPD, vůči které MEI a žalobkyně vykonávaly rozhodující vliv, účastnila bez přerušování kartelové dohody CPT, jak tím, že vyměňovala citlivé obchodní informace, které se jí týkaly, během dvoustranných kontaktů s podniky účastnicemi se schůzek Evropské sklo, tak tím, že byla přítomna na schůzkách SML a ASEAN s celosvětovým dosahem konaných v Asii. Komise z toho tedy dovodila, že žalobkyně byla odpovědná jednak za protiprávní jednání spáchané přímo jí samotnou před vytvořením MTPD a jednak společně a nerozdílně se společností Panasonic za protiprávní jednání spáchané MTPD od okamžiku jejího vytvoření.
- 19 Pokud jde o výpočet výše pokuty uložené žalobkyni, Komise vycházela z pokynů pro výpočet pokut uložených podle čl. 23 odst. 2 písm. a) nařízení č. 1/2003 (Úř. věst. 2006, C 210, s. 2, dále jen „pokyny z roku 2006“).
- 20 Především, při určení základní částky pokuty měla Komise za to, že pro účely stanovení hodnoty tržeb za zboží souvisejících s protiprávním jednáním, ve smyslu bodu 13 pokynů z roku 2006, je třeba zohlednit roční průměrnou hodnotu „skutečných“ tržeb během celé doby trvání kartelové dohody CPT sestávajících jednak z tržeb spojených s CPT prodávaných přímo zákazníkům nacházejícím se v EHP jednou z osob, které je určeno napadené rozhodnutí (dále jen „tržby z přímých prodejů v EHP“), a jednak z tržeb spojených s CPT zabudovanými do konečného výrobku v rámci téže skupiny a následně prodávanými jednou z osob, které je určeno napadené rozhodnutí, zákazníkům nacházejícím se v EHP (dále jen „tržby z přímých prodejů v EHP prostřednictvím zpracovaných

výrobků“). Podle bodů 1021, 1026 a 1029 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, první „skutečná“ tržba za CPT – prodávané jako takové či jako součást konečných výrobků – odpovídala tržbě dosažené v EHP v době trvání kartelové dohody CPT jednou z osob, které je určeno napadené rozhodnutí, ve prospěch externího zákazníka. Naproti tomu, Komise nezohlednila „tržby z nepřímých prodejí“ odpovídající hodnotě CPT prodaných jednou z osob, které je určeno napadené rozhodnutí, zákazníkům nacházejícím se mimo EHP, kteří je následně zabudovali do konečných výrobků, jež prodávaly v EHP.

- 21 Komise kromě toho uvedla, že se Panasonic a žalobkyně účastnily kartelové dohody CPT před vytvořením MTPD a že jejich účast na této dohodě pokračovala po vytvoření posledně uvedené a to jejím prostřednictvím. Měla tak za to, že i když nedošlo k přerušení účasti žalobkyně na kartelové dohodě CPT, bylo třeba za účelem výpočtu pokut uložených žalobkyni rozlišit mezi dvěma obdobími, tedy jednak obdobím před vytvořením MTPD, za které je Panasonic a žalobkyně odpovědná každá zvlášť za svou přímou účast na kartelové dohodě CPT a jednak obdobím po vytvoření MTPD, za které jsou Panasonic a žalobkyně odpovědné společně a nerozdílně s MTPD. Co se týče období před vytvořením MTPD, Komise zohlednila průměrnou hodnotu individuálních „skutečných“ tržeb mateřských společností, zatímco pokud jde o období po vytvoření MTPD zohlednila Komise hodnotu tržeb posledně uvedené, aby zachytila hospodářskou sílu tohoto podniku. Posledně uvedené tržby zahrnovaly jak tržby z přímých prodejí v EHP dosažené MTPD, tak tržby z přímých prodejí v EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků ve vztahu mezi jednak MTPD a jednak Panasonic a žalobkyní.
- 22 Pokud jde o hodnotu tržeb použitou pro výpočet dodatečné částky zahrnuté do základní částky a přičtené Komisí každé z mateřských společností MTPD, byla stanovena se zohledněním nejen průměrné roční hodnoty individuálních tržeb z CPT dosažených každou mateřskou společností před vytvořením MTPD, ale také části tržeb z CPT dosažených posledně uvedenou, která odpovídá kapitálovému podílu každé mateřské společnosti jako akcionáře MTPD.
- 23 V tomto ohledu měla Komise za to, že vzhledem k závažnosti protiprávního jednání odpovídá, u všech dotčených podniků, podíl hodnoty tržeb, který je třeba zohlednit pro určení základní částky, 18 %, pokud jde o kartelovou dohodu CPT, a 19 %, pokud jde o kartelovou dohodu CDT, vynásobeným dobou trvání účasti každého z nich na protiprávním jednání, na poměrném základě a se zaokrouhlením na nižší měsíc. Kromě toho nehledě na dobu účasti podniků na kartelové dohodě CPT a za účelem odrazení od přistupování k dohodám o horizontálním určování cen a rozdělování trhů zahrnula Komise do základní částky pokut, které měly být Panasonic a žalobkyni uloženy, dodatečnou částku odpovídající 18 % podílu hodnoty tržeb relevantních pro kartelovou dohodu CPT.
- 24 Kromě toho měla Komise za to, že neexistovaly přitěžující okolnosti a rovněž neuznala existenci polehčujících okolností ve vztahu k žalobkyni, které by odůvodňovaly úpravu základní částky.
- 25 Nakonec s ohledem na skutečnost, že byl obrat žalobkyně považován za zvláště vysoký, nad rámec výrobků dotčených protiprávním jednáním, použila Komise násobitel pro účely odrazení v rozsahu 10 % výše pokuty, která měla být žalobkyni uložena.
- 26 Články 1 a 2 výroku napadeného rozhodnutí zní následovně:

„Článek [první]

[...]

2. Následující podniky porušily článek 101 [...] SFEU a článek 53 Dohody o EHP tím, že se v uvedených obdobích účastnily jediného a trvajícího souboru dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví [CPT]:

[...]

- c) Panasonic [...] od 15. července 1999 do 12. června 2006;
- d) Toshiba [...] od 16. května 2000 do 12. června 2006;
- e) [MTPD] od 1. dubna 2003 do 12. června 2006;

[...]

Článek 2

[...]

2. Co se týče protiprávního jednání uvedeného v čl. 1 [odst.] 2, jsou uloženy následující pokuty:

[...]

- f) Panasonic [...]: 157 478 000 [eur];
- g) Toshiba [...]: 28 048 000 [eur];
- h) Panasonic [...], Toshiba [...] a [MTPD], odpovědné společně a nerozdílně: 86 738 000 [eur];
- i) Panasonic [...] a [MTPD], odpovědné společně a nerozdílně: 7 885 000 [eur];

[...]“

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 27 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 20. února 2013 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 28 Vzhledem ke změně složení senátů Tribunálu byl soudce zpravodaj přeložen k třetímu senátu, kterému byla tudíž projednávaná věc přidělena.
- 29 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (třetí senát) zahájit ústní část řízení a v rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 svého jednacího řádu ze dne 2. května 1991 položil účastnicím řízení určité otázky. Komise vyhověla žádostem Tribunálu ve stanovených lhůtách.
- 30 Řeči účastnic řízení a jejich odpovědi na otázky Tribunálu byly vyslechnuty na jednání konaném dne 11. listopadu 2014. Na tomto jednání bylo rozhodnuto, že účastnice řízení budou vyzvány k předložení případných vyjádření k rozsudku Soudního dvora ze dne 12. listopadu 2014, *Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise (C-580/12 P)*, ve lhůtě deseti dnů ode dne vyhlášení tohoto rozsudku, přičemž tato lhůta byla Komisi na její žádost prodloužena do 28. listopadu 2014.
- 31 Této žádosti vyhověla žalobkyně, respektive Komise, dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 21. listopadu 2014, respektive 28. listopadu 2014.
- 32 Ústní část řízení byla ukončena dne 5. prosince 2014.
- 33 Usnesením ze dne 26. května 2015 se Tribunál rozhodl znovu otevřít ústní část řízení v souladu s článkem 62 jednacího řádu ze dne 2. května 1991.

- 34 V rámci organizačních procesních opatření stanovených v článku 64 jednacího řádu ze dne 2. května 1991 vyzval Tribunál účastnice řízení k předložení případných vyjádření ke stanovisku generálního advokáta Watheleta ve věci InnoLux v. Komise (C-231/14 P, Sb. rozh.). Této výzvě bylo ve stanovené lhůtě vyhověno. Účastnice řízení poté předložily svá vyjádření k odpovědím předloženým v rámci uvedeného organizačního procesního opatření a zvláště k výpočtu výše pokut.
- 35 Ústní část řízení byla uzavřena dne 10. července 2015.
- 36 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil čl. 1 odst. 2 písm. d) napadeného rozhodnutí;
 - zrušil čl. 1 odst. 2 písm. e) napadeného rozhodnutí;
 - zrušil čl. 2 odst. 2 písm. g) napadeného rozhodnutí nebo, podpůrně, snížil pokutu na částku, kterou Tribunál považuje za přiměřenou;
 - zrušil čl. 2 odst. 2 písm. h) napadeného rozhodnutí nebo, podpůrně, zrušil uvedené ustanovení v rozsahu, v němž je žalobkyně prohlášena za společně a nerozdílně odpovědnou nebo, podpůrně, snížil pokutu na částku, kterou Tribunál považuje za přiměřenou;
- 37 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu;
 - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 38 Prvním a druhým bodem návrhových žádání žalobkyně navrhuje částečné zrušení napadeného rozhodnutí a třetím a čtvrtým bodem návrhových žádání navrhuje podpůrně zrušení nebo snížení pokuty, která jí byla uvedeným rozhodnutím uložena.
- 39 Nejprve je třeba přezkoumat první a druhý bod návrhových žádání směřující k částečnému zrušení napadeného rozhodnutí.

K návrhovým žádáním znějícím na částečné zrušení napadeného rozhodnutí

- 40 Žalobkyně na podporu těchto návrhových žádání vznáší pět žalobních důvodů. První, druhý a třetí žalobní důvod vychází z pochybení, jimiž je stíženo napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví, že je žalobkyně odpovědná za protiprávní jednání spáchané v obdobích od 16. května 2000 do 11. dubna 2002, od 12. dubna 2002 do 31. března 2003 a od 1. dubna 2003 do 12. června 2006. Čtvrtý žalobní důvod vychází z pochybení, jímž je stíženo napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví, že je žalobkyně společně a nerozdílně odpovědná za účast MTPD na protiprávním jednání spáchaném v období od 1. dubna 2003 do 12. června 2006. Pátý žalobní důvod, vznesený podpůrně, vychází z pochybení, jímž je stíženo napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví, že je MTPD odpovědná za účast na protiprávním jednání spáchaném v období od 1. dubna 2003 do 12. června 2006.
- 41 Je třeba přezkoumat nejprve první žalobní důvod, poté druhý, čtvrtý a třetí žalobní důvod a nakonec pátý žalobní důvod.

K prvnímu žalobnímu důvodu, který vychází z pochybení, jímž je stíženo napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví, že je žalobkyně odpovědná za protiprávní jednání spáchané mezi 16. květnem 2000 a 11. dubnem 2002

- 42 Tento důvod má čtyři části. První část vychází z porušení práva na obhajobu v rozsahu, v němž žalobkyně nebyla slyšena ohledně data stanoveného v napadeném rozhodnutí jako datum jejího údajného přistoupení k tvrzenému protiprávnímu jednání. Druhá a třetí část vychází z nesprávného posouzení při kvalifikaci některých dvoustranných schůzek jako součásti jediného a trvajícího protiprávního jednání. Čtvrtá část vychází z porušení zásady rovného zacházení, v rozsahu, v němž Komise uplatnila jiný důkazní standard k vyloučení účasti jiného podniku, [důvěrné], na kartelové dohodě CPT, a to navzdory jeho účasti na některých dvoustranných schůzkách v Evropě, jakož i na schůzkách Evropské sklo ve stejném období, jako žalobkyně.
- 43 Je třeba nejprve společně přezkoumat druhou a třetí část.
- 44 V rámci druhé části prvního žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že i kdyby Tribunál dospěl k závěru, že měla schůzka ze dne 16. května 2000 mezi žalobkyní a Philips protisoutěžní účel, tato schůzka nebyla součástí jediného a trvajícího protiprávního jednání konstatovaného v napadeném rozhodnutí.
- 45 V rámci třetí části žalobkyně uvádí, že žádný z jiných dvoustranných kontaktů uvedených Komisí v napadeném rozhodnutí, které jsou sporadické a bez vzájemné souvislosti, nevykazoval znaky schůzek Sklo, které se údajně konaly ve stejném období, ani nezahrnoval informace o dohodách uzavřených na setkáních kartelové dohody.
- 46 Je třeba uvést, že mezi účastnicemi řízení je nesporné, že se žalobkyně neúčastnila schůzek Asijské sklo od roku 1997 do roku 2002, ani schůzek Evropské sklo od roku 1999 do roku 2005, ale že od 16. května 2000 do 11. dubna 2002 měla devět dvoustranných kontaktů, především se třemi účastníky uvedených schůzek, tedy Samsung SDI, co se týče prvních schůzek a Thomson a Philips, co se týče druhých schůzek. Žalobkyně však tvrdí, že i kdyby uvedené kontakty zahrnovaly protisoutěžní jednání zúčastněných podniků, žádný důkaz neprokazuje, že při těchto kontaktech byla žalobkyně informována o údajné existenci jediného a trvajícího protiprávního jednání, takže nelze mít za to, že by se tohoto jednání od jara 2000 účastnila.
- 47 V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že v bodech 126, 274, 279, 287, 313, 502 a 686 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise vycházela z důkazů předcházejících datu považovanému za datum jejího přistoupení ke kartelové dohodě CPT, tedy 16. května 2000, a z některých z nich, které nebyly citovány v oznámení námitek, vycházela za účelem konstatování, že žalobkyně věděla o existenci schůzek Sklo a její strategií bylo se těchto schůzek účastnit prostřednictvím dvoustranných kontaktů. Vedle toho důkazy, na kterých Komise založila zjištění, že žalobkyně byla informována o existenci kartelové dohody CPT prostřednictvím konkurenta, tedy [důvěrné], který se schůzek Sklo účastnil, byly příliš nepřímé a obecné, neboť údajné snahy jejích konkurentů zapojit ji do této kartelové dohody se týkaly [důvěrné].
- 48 Z písemností účastnic vyplývá, že tyto zpochybňují průkaznost důkazů uplatněných Komisí v napadeném rozhodnutí za účelem jednak zjištění, že žalobkyně věděla o existenci protisoutěžních jednání, která byla zamýšlena nebo prováděna účastníky schůzek Asijské a Evropské sklo, jakož i o společných cílech sledovaných posledně uvedenými, nebo že je mohla důvodně předvídat a byla připravena nést z nich plynoucí riziko, a jednak zjištění, že k dosažení těchto cílů hodlala přispět vlastním jednáním.
- 49 Je třeba připomenout, že s ohledem na povahu předmětných protiprávních jednání a povahu a stupeň přísnosti sankcí, které se k nim vztahují, se zásada presumpce nevinny, jak vyplývá zejména z čl. 48 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie, jakož i z čl. 6 odst. 2 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod podepsané v Římě dne 4. listopadu 1950 (dále jen „EÚLP“), uplatní zejména

v řízeních týkajících se porušení pravidel hospodářské soutěže použitelných na podniky, která mohou vést k uložení pokut nebo penále (viz rozsudek Tribunálu ze dne 10. října 2014, Soliver v. Komise, T-68/09, Sb. rozh., bod 57 a citovaná judikatura).

- 50 Z předchozího plyne, jednak že Komise musí předložit důkazy, které mohou právně dostačujícím způsobem prokázat existenci skutečností zakládajících jednání porušující článek 101 ES (rozsudky Soudního dvora ze dne 17. prosince 1998, Baustahlgewebe v. Komise, C-185/95 P, Recueil, s. I-8417, bod 58, a ze dne 8. července 1999, Komise v. Anic Participazioni, C-49/92 P, Recueil, s. I-4125, bod 86), a jednak že existence pochybností ze strany soudu musí svědčit ve prospěch podniku, kterému je určeno rozhodnutí, v němž se konstatuje takové protiprávní jednání (viz rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011, Kaimer a další v. Komise, T-379/06, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 47 a citovaná judikatura). V tomto rámci má Komise zejména povinnost prokázat všechny skutečnosti, které umožňují učinit závěr, že se podnik takového protiprávního jednání účastnil a za jednotlivé prvky tohoto jednání nese odpovědnost (výše uvedený rozsudek Komise v. Anic Participazioni, bod 86). Z toho vyplývá, že účast podniku na kartelové dohodě nemůže být dovozena spekulativně na základě nepřesných informací (viz rozsudek Soliver v. Komise, bod 46 výše, bod 58 a citovaná judikatura).
- 51 Je tedy nutno ověřit, zda jsou důkazy uplatněné Komisí v napadeném rozhodnutí natolik hodnověrné, přesné a shodující se, že jimi lze podložit pevné přesvědčení, že se žalobkyně kartelové dohody CPT zúčastnila.
- 52 V tomto ohledu je třeba připomenout, že existence jediného a trvajících protiprávního jednání nutně neznamená, že podnik podílející se na tom či onom projevu tohoto jednání může být shledán odpovědným za celé toto protiprávní jednání. Dále je třeba, aby Komise prokázala, že uvedený podnik o protisoutěžní činnosti ostatních podniků na evropské úrovni věděl, nebo ji mohl důvodně předvídat. Pouhá skutečnost, že dohoda, které se podnik účastnil, a globální kartelová dohoda mají stejný účel, nepostačuje k tomu, aby byla tomuto podniku přičtena účast na globální kartelové dohodě. Článek 101 odst. 1 SFEU se totiž nepoužije, nemají-li dotyčné strany shodnou vůli (viz rozsudek Soliver v. Komise, bod 46 výše, bod 62 a citovaná judikatura).
- 53 Účast podniku na předmětné dohodě tedy může být výrazem jeho přistoupení ke globální kartelové dohodě pouze tehdy, věděl-li nebo měl-li vědět, že se svou účastí na předmětné dohodě začlenil do této globální kartelové dohody (rozsudky Tribunálu ze dne 20. března 2002, Sigma Technologie v. Komise, T-28/99, Recueil, s. II-1845, bod 45, ze dne 16. listopadu 2011, Low & Bonar a Bonar Technical Fabrics v. Komise, T-59/06, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 61, a ze dne 30. listopadu 2011, Quinn Barlo a další v. Komise, T-208/06, Sb. rozh. s. II-7953, bod 144). Jinak řečeno je třeba prokázat, že uvedený podnik svým jednáním hodlal přispět ke společným cílům sledovaným všemi účastníky a že věděl o plánovaném nebo uplatňovaném protiprávním jednání jiných podniků při sledování těchto cílů nebo ho mohl důvodně předvídat a byl připraven podstoupit z toho plynoucí riziko (viz rozsudek Soliver v. Komise, bod 46 výše, bod 63 a citovaná judikatura).
- 54 Dotyčný podnik musí vědět o obecném dosahu a základních rysech globální kartelové dohody (viz rozsudek Soliver v. Komise, bod 46 výše, bod 64 a citovaná judikatura).
- 55 Z toho vyplývá, že za účelem prokázání účasti žalobkyně na jediném a trvajícím protiprávním jednání v souvislosti s CPT se Komise nemůže omezit na prokázání protisoutěžní povahy kontaktů mezi žalobkyní a jejími konkurenty mezi 16. březnem 2000 a 11. dubnem 2002, ale musí rovněž prokázat, že žalobkyně věděla – nebo že lze mít důvodně za to, že věděla –o tom, že kontakty byly součástí celkového plánu a měly přispět k dosažení cíle sledovaného globální kartelovou dohodou a o obecném dosahu a základních rysech uvedené dohody.

- 56 Jak totiž tvrdí žalobkyně a jak bylo připomenuto v bodě 52 výše, neexistují-li indicie prokazující skutečnost, že o existenci nebo obsahu dohod a jednání ve vzájemné shodě domluvených na schůzkách Sklo věděla, pouhá skutečnost, že schůzky, kterých se účastnila, měly stejný účel jako globální kartelová dohoda CPT, a skutečnost, že měla kontakty s podniky, jejichž účast na uvedené kartelové dohodě byla prokázána, nepostačují k prokázání toho, že o této kartelové dohodě věděla (rozsudek Tribunálu ze dne 15. března 2000, Cimenteries CBR a další v. Komise, T-25/95, T-26/95, T-30/95 až T-32/95, T-34/95 až T-39/95, T-42/95 až T-46/95, T-48/95, T-50/95 až T-65/95, T-68/95 až T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 a T-104/95, Recueil, s. II-491, bod 4112).
- 57 Z toho důvodu je třeba přezkoumat, zda důkazy uvedené Komisí v napadeném rozhodnutí prokazují, že k údajnému datu jejího přistoupení ke kartelové dohodě CPT, tedy ke dni 16. května 2000, žalobkyně věděla nebo byla svými konkurenty skutečně informována o existenci kartelové dohody CPT a že svým jednáním hodlala přispět ke společným cílům sledovaným všemi účastníky uvedené kartelové dohody.
- 58 V tomto ohledu k podložení konstatování, že navzdory skutečnosti, že se žalobkyně neúčastnila schůzek Sklo před dubnem 2002, byla o kartelové dohodě CPT nepřímou informována některými konkurenty (body 313, 498 až 500, 502, 511, 546 a 686 odůvodnění napadeného rozhodnutí), kteří se ji snažili do této dohody zapojit (body 502 a 511 odůvodnění uvedeného rozhodnutí), Komise, jak vyplývá z tohoto rozhodnutí, odkazuje na důkazy uvedené v bodech 264 až 270, 273, 274, 278, 279, 287 a 502 odůvodnění tohoto rozhodnutí, jakož i na prohlášení žadatelů o shovívavost uvedená v jeho bodech 126 (poznámka pod čarou č. 176) a 549 až 552 odůvodnění.
- 59 Zaprvé, ač není třeba vyjádřit se k otázce, zda Komise správně vycházela z důkazů předcházejících údajnému datu přistoupení žalobkyně ke kartelové dohodě CPT za účelem prokázání, že k tomuto datu žalobkyně o této dohodě nebo protiprávních jednáních plánovaných nebo uplatňovaných zúčastněnými podniky věděla nebo že je mohla důvodně předvídat, postačí konstatovat, že s výjimkou schůzky ze dne 14. ledna 1998, které se účastnila, se uvedené důkazy týkaly [důvěrné], a nikoliv žalobkyně.
- 60 Na rozdíl od konstatování uvedeného v bodě 502 odůvodnění napadeného rozhodnutí a jak vyplývá z bodů 273 a 279 odůvodnění tohoto rozhodnutí a jak správně tvrdí žalobkyně, snahy zaznamenané v prvních letech kartelové dohody CPT, tedy v letech 1998 a 1999, ze strany ostatních podniků zúčastněných na kartelové dohodě, včetně [důvěrné], navést jiné podniky k účasti na této dohodě totiž také směřovaly k [důvěrné], a nikoliv k žalobkyni. Mimo okolnosti připomenuté v bodech 69 a 926 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterých byla žalobkyně menšinovým akcionářem držícím 20 až 30% podíl v tomto společném podniku, vytvořeném s [důvěrné], [důvěrné], a [důvěrné] a také tento podnik se účastnil kartelové dohody CPT, Komise v uvedeném rozhodnutí neprokázala žádnou souvislost mezi žalobkyní a [důvěrné]. I když Komise v tomto ohledu určila oznámení námitek také [důvěrné], je třeba uvést, že posledně uvedené nebylo určeno napadené rozhodnutí. Kromě toho, jak tvrdí žalobkyně, z uvedeného rozhodnutí nevyplývá, že by jí Komise přičetla jednání [důvěrné]. V napadeném rozhodnutí totiž Komise pečlivě rozlišovala mezi těmito dvěma entitami.
- 61 Z toho vyplývá, že argument Komise, podle kterého zástupce [důvěrné] na schůzce ze dne 20. října 1999 jednal jménem celé skupiny, když informoval o záměru žalobkyně „převést linku na 33 trubic z jejího závodu v Japonsku do Indonésie v roce 2001,“ nemůže obstát. Taková úvaha ostatně není uvedena v napadeném rozhodnutí, kde se Komise omezuje na zmínku, že během této schůzky informovala [důvěrné] společnost Chunghwa o vývoji navýšení cen za její CPT o velikosti 14 až 20 palců pro konkrétní zákazníky.
- 62 Zadruhé ve výňatcích ze zápisů ze schůzek z 10. a 20. května a 23. srpna 1999 uvedených v bodě 279 odůvodnění napadeného rozhodnutí, stejně jako ze zápisu ze schůzky z 21. září 1999, uvedeného v bodě 287 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, je zmíněn pouhý záměr účastníků kartelové dohody CPT kontaktovat [důvěrné], s níž [důvěrné] udržovala pravidelnou komunikaci. Ostatně na rozdíl od

toho, co je uvedeno v bodě 280 odůvodnění tohoto rozhodnutí, prohlášení zástupce [*důvěrné*], na schůzce z 23. srpna 1999, podle kterého měla tato záměr zorganizovat schůzku s nejvyššími představiteli „Toshiba“ s cílem přesvědčit je k provedení dohodnutých cenových navýšení, nesměřovalo vůči žalobkyni, ale [*důvěrné*]. Toto prohlášení je totiž citováno v kolonce zápisu z uvedené schůzky, nazvané [*důvěrné*], která zmiňuje zpoždění s prováděním cenového navýšení v Indonésii. Skutečnost, že podnikem dotčeným tímto prohlášením nebyla žalobkyně, se rovněž shoduje s úkolem svěřeným [*důvěrné*] a spočívajícím v předložení [*důvěrné*] aktualizovaných informací o relevantním trhu.

- 63 Na rozdíl od závěru Komise v bodech 280 a 995 odůvodnění napadeného rozhodnutí, tyto důkazy neprokazují, že žalobkyně byla [*důvěrné*] skutečně informována o kartelové dohodě CPT.
- 64 Pokud jde o schůzku ze dne 14. ledna 1998, uvedenou v poznámce pod čarou č. 169 napadeného rozhodnutí a popsanou v poznámce pod čarou č. 131 oznámení námitek, během které viceprezident žalobkyně navrhl, aby podniky účastníci se schůzek kartelové dohody CDT vyslaly zástupce do Japonska, Koreje a na Tchaj-wan, aby navázali dvoustranné kontakty s japonskými podniky, které se neúčastnily schůzek Sklo, je třeba uvést, že se tato schůzka týkala pouze CDT, tedy odlišné kartelové dohody. V bodech 649 až 656 odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž Komise konstatovala, že navzdory vazbám mezi kartelovými dohodami CPT a CDT, komplexní soubor dohod nebo jednání ve vzájemné shodě spojených s těmito dohodami představoval dvě samostatná trvající protiprávní jednání. Jak ostatně tvrdí žalobkyně v replice, odkazy na „CPT“ v zápise z dané schůzky se vztahovaly k „Chunghwa Picture Tubes“, která se uvedené schůzky účastnila. Za těchto podmínek, aniž je třeba se vyjádřit k údajné nepřípustnosti tohoto důkazu v rozsahu, v němž nebyl uplatněn v oznámení námitek vztahujícím se ke kartelové dohodě CPT, nemohla Komise z uvedeného zápisu vycházet pro učinění závěru obsaženého v bodě 502 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že strategií žalobkyně bylo účastnit se kartelové dohody CPT prostřednictvím dvoustranných kontaktů, a že tedy věděla o existenci této dohody.
- 65 Kromě toho v rozporu s tvrzeními Komise a zjištěními formulovanými v napadeném rozhodnutí skutečnost, že na některých schůzkách Sklo, a to na schůzkách ve dnech 7. března, 10. a 20. května, 23. srpna, 21. září a 20. října 1999, jakož i 20. března a 20. listopadu 2001, byly zmíněny citlivé obchodní údaje o objemech prodeje a výroby a o cenách uplatňovaných žalobkyní, nepostačuje k závěru, že posledně uvedená věděla o existenci kartelové dohody CPT a že hodlala přispět k cílům sledovaným touto dohodou. Ostatně Komise neprokázala, že údaje vyměňované účastníky uvedených schůzek byly údaji o žalobkyni a že odkazy na „TSB“ v zápisech z těchto schůzek, ze kterých Komise vycházela k prokázání účasti žalobkyně na kartelové dohodě CPT, se vztahovaly k ní, a nikoliv k [*důvěrné*].
- 66 V tomto ohledu je třeba uvést, že okolnost, že zkratky odpovídající názvům různých společností, jako je „TSB“, [*důvěrné*] nebo [*důvěrné*], byly někdy použity v rámci stejných zápisů z jednání, nemůže postačovat k závěru, že účastníci se systematicky snažili rozlišovat mezi žalobkyní a [*důvěrné*]. Tyto odkazy totiž musí být chápány v kontextu. Je přitom třeba konstatovat, že zápisy ze schůzek konaných ve dnech 7. března, 21. září a 10. května 1999 odkazují na výrobce televizorů usazené v jihovýchodní Asii, kteří byli zákazníci [*důvěrné*], což je v souladu s bodem 279 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého během schůzky Asijské sklo ze dne 21. června 1999 účastníci zkoumaly cenová navýšení s odkazem rovněž na ni a společnost Aiwa, pro kterou představovala největšího dodavatele.
- 67 Kromě toho prohlášení zástupce [*důvěrné*] na schůzce konané dne 6. března 2000 s [*důvěrné*], citované v bodě 330 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle kterého „TSB bude bezpochyby následovat, rozhodne-li se GSM zvýšit své ceny“, nelze vyložit tak, že se týká žalobkyně, neboť je obtížně představitelné, že by strategie podniku, ve kterém tato drží menšinový podíl, vycházela z její cenové politiky, natož že by byl uvedený podnik touto politikou vázán. Ostatně, z odpovědi žalobkyně na oznámení námitek vyplývá, že [*důvěrné*] určovala ceny nezávisle a její zaměstnanci neměli rozhodovací

pravomoc nad tento rámeček. Navíc pouhá skutečnost, že se [důvěrné] rozhodla přizpůsobit případnému koordinovanému zvýšení cen plánovanému na schůzkách Sklo, neumožňuje učinit závěr, že o tom informovala žalobkyni. Nakonec ani zmínka o „japonském sídle“ předpokládající přesunutí některých výrobních linek do jejích závodů v Thajsku nebo Indonésii neprokazuje, že byla žalobkyně informována o plánovaných nebo uplatňovaných protisoutěžních praktikách a cílech sledovaných účastníky kartelové dohody CPT, včetně společnosti Chunghwa.

- 68 Zatřetí Komise v napadeném rozhodnutí ani netvrdí, že by [důvěrné] žalobkyni jakýmkoli způsobem informovala o existenci kartelové dohody CPT nebo cílech sledovaných jejími účastníky.
- 69 Začtvrté, i kdyby bylo, jak uvedla Komise v bodě 287 odůvodnění napadeného rozhodnutí, možné mít za to, že žalobkyně věděla o schůzkách kartelové dohody CPT, nic neprokazuje, že svým jednáním hodlala přispět ke společným cílům sledovaným všemi účastníky uvedené kartelové dohody.
- 70 V tomto ohledu na rozdíl od tvrzení Komise v jejích písemnostech výňatek z poznámek učiněných zaměstnancem společnosti Chunghwa na schůzce Sklo dne 21. září 1999, který pojednává o tom, co jeden zaměstnanec [důvěrné] uvedl v reakci na dopis, který žalobkyně („japonské sídlo TSB“) zaslala [důvěrné], kterou žádá o neúčast na schůzkách Sklo, neprokazuje, že žalobkyně učinila jasné rozhodnutí neúčastnit se uvedených schůzek a neumožňuje mít za to, v souladu s rozsudkem Tribunálu ze dne 6. března 2012, UPM-Kymmene v. Komise (T-53/06, nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí), že věděla o existenci kartelové dohody CPT a že měla v úmyslu přispět k dosažení cílů sledovaných jejími účastníky. Jak tvrdí žalobkyně, tento výňatek naopak spíše ukazuje, že si nepřála, aby se [důvěrné] schůzek Sklo účastnila.
- 71 Zapáté na rozdíl od závěru Komise uvedeného v bodech 498, 499 a 995 odůvodnění napadeného rozhodnutí ani z ústních prohlášení tří žadatelů o shovívavost, která byla v bodě 126 odůvodnění uvedeného rozhodnutí kvalifikována jako „shodující se důkazy o zapojení žalobkyně [do kartelové dohody CPT] od jara 2000“ a byla zmíněna v poznámce pod čarou č. 176 uvedeného bodu odůvodnění, nevyplývá, že by byla navzdory své sporadické účasti na vícestranných schůzkách o jejich výsledku obecně informována prostřednictvím [důvěrné].
- 72 Vedle obecné povahy tohoto tvrzení je třeba v první řadě uvést, že ústní prohlášení Chunghwa ze dne 28. listopadu 2007 odkazuje na [důvěrné], jakožto účastníci dvoustranných schůzek, a nikoliv na žalobkyni. Podle uvedeného prohlášení se některé podniky účastnily dvoustranných schůzek s podniky účastnícími se schůzek Sklo, což posledně uvedeným umožňovalo vyměňovat citlivé obchodní informace o podnicích, které se uvedených schůzek neúčastnily, a zapojit tyto podniky do svých diskuzí o cenách a výrobě. V tomto ohledu zmiňuje uvedené prohlášení tři schůzky mezi podniky zúčastněnými na kartelové dohodě CPT, konané ve dnech 25. listopadu 1996, 23. srpna a 27. října 1999, na kterých bylo dohodnuto kontaktovat nezúčastněné podniky. Přitom je třeba připomenout, jak bylo uvedeno v bodě 62 výše, že se zápis ze schůzky ze dne 23. srpna 1999, uvedené v bodech 279 a 280 odůvodnění napadeného rozhodnutí, týkal [důvěrné], a nikoliv žalobkyně. Stejně tak dle bodu 291 odůvodnění uvedeného rozhodnutí účastníci schůzky ze dne 27. října 1999 podrobně zkoumali aktualizované stanovy podniků, včetně [důvěrné], avšak nikoliv žalobkyně.
- 73 V druhé řadě ve svém následném ústním prohlášení ze dne 16. března 2009 společnost Chunghwa pouze uvádí, že se žalobkyně účastnila dvoustranných a vícestranných schůzek. Nicméně uvedené prohlášení neupřesňuje, zda je výrazem „Toshiba“ poukazováno jen na sídlo, tedy na žalobkyni nebo na jiné právní entity, jako je [důvěrné]. Odpověď na otázku, zda se údajné zapojení „Toshiba“ do schůzek „skupiny“, ze stejného důvodu jako do dvoustranných schůzek, vztahuje na žalobkyni, není jasná.
- 74 Ve třetí řadě ústní prohlášení společnosti Samsung SDI ze dne 13. února 2008, na které se odkazuje v bodě 550 odůvodnění napadeného rozhodnutí, popisuje schůzku ze dne 24. listopadu 1998, mezi společnostmi Samsung SDI, LGE a [důvěrné], během které posledně uvedený podnik vyzval

„Tosummit/Toshiba“, aby se schůzky zúčastnila, přičemž posledně uvedená se schůzek tohoto typu účastnila opakovaně. Jak však uznala Komise v bodě 273 odůvodnění napadeného rozhodnutí a jak vyplývá z téhož prohlášení, tato entita odkazovala na [důvěrné], a nikoliv žalobkyni.

- 75 Také na rozdíl od toho, co uvádí Komise v bodě 550 odůvodnění napadeného rozhodnutí, když se opírá o ústní prohlášení společnosti Samsung SDI ze dne 12. března 2009, [důvěrné] byla blízka [důvěrné], neboť uzavřela dohodu o technické spolupráci s ní, a nikoliv s žalobkyní.
- 76 Nakonec tvrzení Samsung SDI v jejím ústním prohlášení ze dne 20. června 2008, podle kterého byla žalobkyně obecně informována prostřednictvím [důvěrné], není dostatečně podloženo. Navíc s ohledem na nepřímou povahu tohoto důkazu, který pochází od jiného podniku, než který žalobkyni údajně informoval, tento důkaz nepostačuje ke konstatování, že posledně uvedená o existenci kartelové dohody CPT věděla.
- 77 Z toho vyplývá, že na rozdíl od konstatování Komise v bodech 548 a 552 odůvodnění napadeného rozhodnutí, nepotvrzují předmětná ústní prohlášení účast žalobkyně na kartelové dohodě CPT, a v důsledku toho nemohou být vykládána jako podporující soudobé důkazy v tomto ohledu (v tomto smyslu viz rozsudky Tribunálu ze dne 8. července 2004, JFE Engineering a další v. Komise, T-67/00, T-68/00, T-71/00 a T-78/00, Sb. rozh. s. II-2501, bod 219, a ze dne 25. října 2005, Groupe Danone v. Komise, T-38/02, Sb. rozh. s. II-4407, bod 285). Ostatně Komise ve svých písemnostech připouští, že uvedená ústní prohlášení neobsahují žádnou podrobnost týkající se dvoustranných schůzek, na kterých by byla žalobkyně prostřednictvím [důvěrné] informována o dohodách a jednáních ve vzájemné shodě plánovaných na schůzkách Sklo.
- 78 S ohledem na vše předcházející je třeba dospět k závěru, že z důkazů, z nichž Komise vycházela za účelem prokázání, že žalobkyně před dubnem 2002 věděla o existenci nebo obsahu kartelové dohody CPT, ať již posuzovaných samostatně nebo jako celek, vyplývá, že nebylo právně dostatečným způsobem prokázáno, že žalobkyně věděla nebo že byla svými konkurenty skutečně informována o existenci globální kartelové dohody CPT a že svým jednáním hodlala přispět ke společným cílům sledovaným všemi účastníky uvedené kartelové dohody. Za těchto podmínek každopádně není nezbytné přezkoumávat otázku protisoutěžní povahy dvoustranných kontaktů a jejich případné souvislosti s kartelovou dohodou CPT (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 4. července 2013, Komise v. Aalberts Industries a další, C-287/11 P, Sb. rozh., body 62 a 63).
- 79 V důsledku toho musí být druhé a třetí části prvního žalobního důvodu, a tedy prvnímu žalobnímu důvodu v plném rozsahu vyhověno, aniž je nutno se vyjadřovat k porušení práva na obhajobu a zásady rovného zacházení, dovolávaných na podporu první a čtvrté části uvedeného žalobního důvodu.

K druhému žalobnímu důvodu, který vychází z pochybení, jímž je stíženo napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví, že je žalobkyně odpovědná za protiprávní jednání spáchané v období od 12. dubna 2002 do 31. března 2003

- 80 Tento žalobní důvod obsahuje dvě části, z nichž první vychází z nedostatku pravomoci Komise ke konstatování jednání porušujícího článek 101 SFEU a druhá z pochybení v konstatování, že se žalobkyně účastnila jediného a trvajícího protiprávní jednání.
- 81 V rámci první části žalobkyně tvrdí, že nemohla být z důvodu své účasti na schůzkách SML shledána za protiprávní jednání odpovědnou, neboť Komise neprokázala, že dohody uzavřené nebo plánované na těchto schůzkách byly prováděny v EHP a dále, že tyto dohody měly okamžitý, podstatný a předvídatelný dopad na trh EHP prostřednictvím prodeje zpracovaných výrobků. Kromě toho uplatňuje porušení práva na obhajobu, neboť neměla příležitost se k tomuto tvrzení Komise vyjádřit.

- 82 V rámci druhé části žalobkyně tvrdí, že Komise pochybila, když ji shledala odpovědnou za jediné a trvající protiprávní jednání z důvodu její účasti na čtyřech schůzkách SML konaných v Asii, ve dnech 12. dubna, 27. května a 6. prosince 2002, jakož i 10. února 2003, a zahrnujících Samsung SDI a skupinu LPD. V tomto ohledu žalobkyně tvrdí, že Komise nesprávně přiřadila aktivity zahrnuté do čtyř různých skupin schůzek, tedy schůzky SML, schůzky ASEAN, schůzky Asijské sklo a schůzky Evropské sklo, k jedinému a trvajícímu protiprávnímu jednání, aniž existoval důkaz o existenci celkového plánu směřujícího k jedinému hospodářskému cíli a ačkoliv se tyto skupiny schůzek nedoplňovaly a nebyly propojeny. Podpůrně žalobkyně tvrdí, že nemůže být shledána odpovědnou za globální dohodu, neboť o ní nevěděla a neměla záměr k ní svou účastí na schůzkách SML přispívat.
- 83 Je třeba přezkoumat nejprve druhou část tohoto žalobního důvodu a zvláště otázku, zda Komise správně shledala, že se žalobkyně účastnila jediného a trvajícího protiprávního jednání z důvodu své účasti na čtyřech schůzkách SML, mezi 12. dubnem 2002 a 10. únorem 2003. V tomto ohledu z bodu 313 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že od dubna 2002 se žalobkyně začala schůzek účastnit pravidelně na základě vlastních prostředků a důkazy o těchto kontaktech ukazují, že je žalobkyně udržovala, aby dostávala aktualizované informace a byla zapojena do vývoje a budoucích projektů týkajících se objemů, tržeb a cen na světové úrovni. Podle bodu 502 odůvodnění uvedeného rozhodnutí se během první z těchto schůzek, tedy schůzky ze dne 12. dubna 2002 uvedené v bodech 374 a 375 odůvodnění uvedeného rozhodnutí účastníci dohodli na trvalé spolupráci, na konání schůzky každé dva měsíce, na udržování cen na téže úrovni či jejich zvýšení v třetím čtvrtletí roku 2002, jakož i na cenových pokynech. Nakonec podle bodů 387, 388 a 503 odůvodnění tohoto rozhodnutí existovaly rovněž důkazy prokazující, že žalobkyně sehrávala v rámci kartelu aktivní roli.
- 84 Je třeba nicméně uvést, že mimo důkazy prokazující účast žalobkyně na schůzkách SML a jejich protisoutěžní účel, které nejsou zpochybňovány, neupřesnily Komise v napadeném rozhodnutí skutečnosti, z nichž vycházela za účelem konstatování, že žalobkyně věděla o protiprávních jednáních plánovaných nebo uplatňovaných účastníky kartelové dohody CPT a že svým jednáním hodlala přispět ke společným cílům sledovaným posledně uvedenými.
- 85 V tomto ohledu každopádně rozbor zápisů ze schůzek SML učiněný Komisí v bodech 374, 375, 377, 384 a 387 odůvodnění napadeného rozhodnutí neumožňuje dovodit, že žalobkyně věděla o existenci globální kartelové dohody CPT a hodlala přispět k cílům sledovaným účastníky této dohody. Komise totiž jen popsala účel a světový rozsah těchto schůzek a uvedla, že se účastníci první z těchto schůzek údajně rozhodli pokračovat ve spolupráci na světové úrovni. Avšak taková okolnost, i kdyby byla prokázána, neumožňuje mít za to, že povědomí o existenci kartelové dohody CPT bylo prokázáno ve smyslu judikatury citované v bodech 52 a 53 výše.
- 86 Z toho vyplývá, že ač není nutno zkoumat, zda schůzky SML byly součástí jediného a trvajícího protiprávního jednání, je třeba dospět k závěru, že Komise právně dostačujícím způsobem neprokázala, že žalobkyně svou účastí na čtyřech schůzkách SML hodlala vlastním jednáním přispět k celkovým společným cílům sledovaným podniky zúčastněnými na kartelové dohodě CPT a že věděla o plánovaném nebo uplatňovaném protiprávním jednání uvedených účastníků při sledování těchto cílů nebo že toto jednání mohla důvodně předvídat a byla připravena podstoupit z toho plynoucí riziko ve smyslu judikatury citované v bodech 52 až 54 výše. Ostatně, povědomí o tomto jednání nelze na základě celkového hodnocení důkazů uplatněných v napadeném rozhodnutí dovodit z okolnosti, že žalobkyně udržovala nejprve dvoustranné kontakty s některými účastníky kartelové dohody CPT a poté se s některými z nich účastnila čtyř schůzek SML.
- 87 Druhé části druhého žalobního důvodu tedy musí být vyhověno, aniž je nutno se v této fázi vyjadřovat k pravomoci Komise konstatovat protiprávní jednání ve smyslu článku 101 SFEU z důvodu účasti žalobkyně na schůzkách SML.

Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, který vychází z pochybení, jímž je stíženo napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví, že je žalobkyně odpovědná společně a nerozdílně s MTPD za protiprávní jednání spáchané v období od 1. dubna 2003 do 12. června 2006

- 88 Tento žalobní důvod je vyjádřen ve třech částech vycházejících zprv z nedostatku odůvodnění, zadruhé z nesprávného právního posouzení co se týče výkonu rozhodujícího vlivu na jednání společného podniku žalobkyně a zatřetí z porušení práva na obhajobu v rozsahu, v němž žalobkyně neměla přístup k připomínkám společnosti Panasonic předloženým v návaznosti na oznámení námitek a slyšení.
- 89 Nejprve je třeba přezkoumat druhou část tohoto důvodu.

– K druhé části

- 90 Žalobkyně uvádí, že MEI měla nad MTPD výlučnou kontrolu prostřednictvím většinové účasti ve výši 64,5 %, jmenovala většinu členů její správní rady, čímž kontrolovala všechna rozhodnutí řídicích orgánů, k jejichž přijetí byla nezbytná prostá většina, vybírala jejího předsedu a řídila její každodenní provoz. Žalobkyně měla v důsledku toho jen menšinovou účast ve výši 35,5 % a naopak neměla práva, která by překračovala běžný rozsah přiznávaný menšinovým akcionářům. Přitom podle ní navzdory důkazům, které tuto okolnost prokazují a na rozdíl od rozhodnutí Bundeskartellamt (německý orgán pro hospodářskou soutěž), jímž byl schválen záměr vytvoření MTPD ve formě nabytí výlučné kontroly ve společném podniku společností MEI, Komise nesprávně shledala, že práva zakotvená ve stanovách MTPD a v dohodě o vytvoření MTPD (dohoda o začlenění činnosti, dále jen „BIA“) jí přiznávají právo zablokovat přijetí strategických opatření v tom smyslu, že jí přiznávají společnou kontrolu nad uvedeným podnikem. Podle ní jí tato práva neumožňují ovlivňovat každodenní činnosti MTPD nebo její jednání na trhu, ani ceny, prodej nebo jakýkoliv jiný aspekt její obchodní politiky a nepřiznávají jí žádnou řídicí pravomoc.
- 91 Žalobkyně tvrdí, že v důsledku toho, v rozporu se závěry v napadeném rozhodnutí, vytvořila s MTPD hospodářskou jednotku a nebyla schopna vykonávat rozhodující vliv na její jednání na trhu, ani takový vliv ve skutečnosti nevykonávala. V tomto ohledu tvrdí, že údajná práva veta nikdy nevykonala a Komise neprokázala, že věděla o účasti MTPD na kartelové dohodě CPT v období od 1. dubna 2003 do 12. června 2006.
- 92 Komise s touto argumentací nesouhlasí.
- 93 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury může být chování dceřiné společnosti přičteno mateřské společnosti, zejména pokud tato dceřiná společnost, byť má vlastní právní subjektivitu, samostatně neurčuje své chování na trhu, ale v zásadě uplatňuje pokyny, které jsou jí uděleny mateřskou společností, zejména s ohledem na hospodářské, organizační a právní vazby, jež tyto dva právní subjekty spojují (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 26. září 2013, EI du Pont de Nemours v. Komise, C-172/12 P, bod 41 a citovaná judikatura).
- 94 Vzhledem k tomu, že mateřská společnost a její dceřiná společnost jsou součástí téže hospodářské jednotky, a tvoří jeden podnik ve smyslu článku 101 ES, může Komise v takové situaci určit rozhodnutí, kterým ukládá pokuty, mateřské společnosti, přičemž není vyžadováno prokázání osobního zapojení této společnosti do protiprávního jednání (rozsudek EI du Pont de Nemours v. Komise, bod 93 výše, bod 42).
- 95 Je třeba rovněž uvést, že aby mohla Komise mateřské společnosti přičíst jednání dceřiné společnosti, nemůže pouze konstatovat, že mateřská společnost je schopna vykonávat rozhodující vliv na jednání dceřiné společnosti, ale musí rovněž ověřit, zda takový vliv skutečně vykonávala (rozsudek EI du Pont de Nemours v. Komise, bod 90 výše, bod 44; viz rozsudky Tribunálu ze dne 11. července 2014, Sasol

a další v. Komise, T-541/08, Sb. rozh., bod 43, a RWE a RWE Dea v. Komise, T-543/08, Sb. rozh., bod 101 a citovaná judikatura). Komise má v zásadě povinnost prokázat takový rozhodující vliv na základě souhrnu skutkových okolností (viz rozsudek Tribunálu ze dne 27. září 2006, Avebe v. Komise, T-314/01, Sb. rozh. s. II-3085, bod 136 a citovaná judikatura).

- 96 Obecně je to vlastnictví většiny základního kapitálu dceřiné společnosti, které je s to umožnit mateřské společnosti skutečně vykonávat rozhodující vliv nad dceřinou společností a zejména nad jejím jednáním na trhu. Bylo rozhodnuto, že jestliže skutečná kontrola vykonávaná mateřskou společností nad dceřinou společností, z jejíhož základního kapitálu vlastní 25,001 %, odpovídá menšinovému podílu, který je velmi vzdálený od podílu většinového, není možné mít za to, že mateřská a dceřiná společnost patří ke stejné skupině, v rámci které by tvořily hospodářskou jednotku (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 12. července 2011, Fuji Electric v. Komise, T-132/07, Sb. rozh. s. II-4091, bod 182 a citovaná judikatura).
- 97 Nicméně menšinový podíl může mateřské společnosti umožnit skutečně vykonávat rozhodující vliv na chování dceřiné společnosti na trhu, pokud tento podíl zakládá práva, která překračují rozsah práv obvykle udělovaných menšinovým akcionářům za účelem ochrany jejich finančních zájmů a která zkoumána podle metody souboru shodujících se nepřímých důkazů právní nebo hospodářské povahy mohou prokázat, že je vykonáván rozhodující vliv na jednání dceřiné společnosti na trhu. Důkaz skutečného výkonu rozhodujícího vlivu tak může Komise předložit prostřednictvím souboru nepřímých důkazů, i když každý z těchto důkazů nemá sám o sobě dostatečně průkaznou povahu (rozsudek Fuji Electric v. Komise, bod 93 výše, bod 183).
- 98 S ohledem na skutečnost, že na základě článku 263 SFEU musí Tribunál přezkoumat legalitu napadeného rozhodnutí pouze na základě důvodů v něm obsažených, musí být skutečný výkon řídicí pravomoci mateřské společnosti nad dceřinou společností posuzován jen na základě důkazů shromážděných Komisí v rozhodnutí, kterým se mateřské společnosti přičítá odpovědnost za protiprávní jednání. Jedinou relevantní otázkou tedy je, zda důkaz o protiprávním jednání je či není z hlediska uvedených důkazů předložen (viz rozsudek Fuji Electric v. Komise, bod 93 výše, bod 185 a citovaná judikatura).
- 99 Dále je třeba připomenout, že Soudní dvůr již rozhodl, že výkon společné kontroly dvěma vzájemně nezávislými mateřskými společnostmi nad jejich dceřinou společností v zásadě nebrání tomu, aby Komise konstatovala existenci hospodářské jednotky mezi jednou z těchto mateřských společností a dotčenou dceřinou společností, a že to platí i tehdy, drží-li tato mateřská společnost menší část kapitálu dceřiné společnosti než druhá mateřská společnost (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 16. prosince 2010, AceaElectrabel Produzione v. Komise, C-480/09 P, Sb. rozh. s. I-13355, bod 64).
- 100 Skutečný výkon řídicí pravomoci mateřskou společností či společnostmi nad jejich dceřinou společností může přímo plynout z uplatnění platných právních ustanovení nebo z ustanovení dohody mezi mateřskými společnostmi uzavřené v souladu s těmito právními ustanoveními, na řízení jejich společné dceřiné společnosti. Význam zapojení mateřské společnosti do řízení její dceřiné společnosti může být rovněž potvrzen přítomností řady osob, které zastávají řídicí funkce v rámci mateřské společnosti, v čele její dceřiné společnosti. Takový souběh funkcí dostává mateřskou společnost nezbytně do situace, kdy rozhodujícím způsobem ovlivňuje jednání dceřiné společnosti na trhu, jelikož umožňuje osobám vykonávajícím řídicí funkce v mateřské společnosti dbát v rámci výkonu svých řídicích funkcí v orgánech dceřiné společnosti na to, aby jednání dceřiné společnosti na trhu bylo v souladu se směrnicemi vydávanými řídicími instancemi mateřské společnosti. Takového cíle je možné dosáhnout, aniž musí člen nebo členové orgánů mateřské společnosti vykonávající řídicí funkce v orgánech dceřiné společnosti nutně jednat jako zástupce mateřské společnosti. Konečně zapojení jedné nebo více mateřských společností do řízení dceřiné společnosti může vyplývat z obchodních vztahů, které první udržují s druhou. Pokud je mateřská společnost rovněž dodavatelem nebo

zákazníkem své dceřiné společnosti, má zcela specifický zájem na řízení výrobní či distribuční činnosti posledně uvedené, a to s cílem získat plný prospěch z přidané hodnoty vytvořené takto uskutečněnou vertikální integrací (viz rozsudek Fuji Electric v. Komise, bod 93 výše, bod 184 a citovaná judikatura).

- 101 Nakonec, pokud z těchto ustanovení vyplývá, že mateřské společnosti byly oprávněny jednat na účet společného podniku a zavazovat jej vůči třetím osobám jen společně a že byly společně odpovědné za politiku sledovanou uvedeným podnikem, lze předpokládat provedení přezkumu skutečného výkonu rozhodujícího vlivu na obchodní jednání posledně uvedeného, podobně jako se v oblasti kontroly spojování podniků provádí prospektivní přezkum (v tomto smyslu viz rozsudek Sasol a další v. Komise, bod 92 výše, bod 49).
- 102 Nicméně jelikož je přezkum týkající se skutečného výkonu rozhodujícího vlivu zpětný, a může tedy vycházet z konkrétních skutečností, jak Komise, tak dotčené strany mohou předložit důkaz, že obchodní rozhodnutí společného podniku byla určována podle jiných postupů, než které vyplynuly z pouhého abstraktního přezkumu dohody o činnosti společného podniku (v tomto smyslu viz rozsudek Fuji Electric v. Komise, bod 93 výše, body 194 a 195, a rozsudek Tribunálu ze dne 13. července 2011, General Technic-Otis a další v. Komise, T-141/07, T-142/07, T-145/07 a T-146/07, Sb. rozh. s. II-4977, body 115 až 117).
- 103 Právě ve světle těchto úvah musí být zkoumána opodstatněnost druhé části čtvrtého žalobního důvodu.
- 104 V projednávané věci v bodech 931 až 933 a 956 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise nejprve popsala objektivní okolnosti prokazující, že obě mateřské společnosti MTPD byly schopny vykonávat rozhodující vliv na jednání posledně uvedeného podniku na trhu tím, že hrály aktivní roli v rámci dohledu a řízení. Dále v bodech 934 až 936 odůvodnění napadeného rozhodnutí Komise uvedla příklady spolupráce mezi oběma mateřskými společnostmi MTPD, které prokazují jednak jejich skutečný výkon rozhodujícího vlivu na jednání posledně uvedeného podniku na trhu a jednak okolnost, že musely společně schvalovat přijetí významných rozhodnutí, které se ho týkají.
- 105 Je třeba nejprve uvést, že s ohledem na skutečnost, že bylo prvním a druhému žalobnímu důvodu vyhověno, nemůže obstát tvrzení Komise, podle kterého žalobkyně věděla o existenci kartelové dohody CPT vzhledem k jejímu přímému zapojení před vytvořením MTPD, a tedy o následné účasti posledně uvedeného podniku. Je každopádně třeba zdůraznit, že pokud jde o otázku přičitatelnosti jednání MTPD žalobkyni, konstatování jejího povědomí o účasti MTPD na uvedené kartelové dohodě je irelevantní. K přičtení úkonů uskutečněných dceřinou společností mateřské společnosti není vyžadováno, aby se prokázalo, že uvedená mateřská společnost byla do předmětných úkonů přímo zapojena nebo že o nich věděla. V tomto ohledu je třeba připomenout, že Komise je oprávněna určit mateřské společnosti rozhodnutí, jímž ukládá pokuty, nikoli z důvodu vztahu podněcování k protiprávnímu jednání mezi mateřskou společností a její dceřinou společností, a tím spíše ani z důvodu zapojení prvně uvedené společnosti do tohoto protiprávního jednání, ale z důvodu skutečnosti, že mateřská a dceřiná společnost tvoří jediný podnik ve smyslu článku 101 SFEU (viz rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012, EI du Pont de Nemours a další v. Komise, T-76/08, bod 76 a citovaná judikatura).
- 106 Pokud jde o akcionářskou a rozhodovací strukturu orgánů MTPD, je třeba zaprvé uvést, že Komise v bodech 932 a 956 odůvodnění napadeného rozhodnutí správně konstatovala, že v souladu s ustanoveními BIA disponují obě mateřské společnosti právem veta k otázkám strategického významu, které jsou podstatné pro výkon činností MTPD, což prokazuje výkon společné kontroly nad posledně uvedeným podnikem.
- 107 V tomto ohledu žalobkyně nemůže tvrdit, že všechny oblasti spadající do působnosti rozhodnutí vyjmenovaných v čl. 21 odst. 2 BIA, jejichž přijetí bylo podmíněno souhlasem obou mateřských společností, a v čl. 23 odst. 2 BIA, která vyžadují souhlas alespoň jednoho ředitele jmenovaného každou z mateřských společností, spadají do rozsahu běžných práv přiznaných menšinovým akcionářům za

účelem ochrany jejich finančních zájmů, jakožto investorů ve společném podniku, ve smyslu bodu 66 konsolidovaného sdělení Komise k otázkám příslušnosti podle nařízení Rady (ES) č. 139/2004 o kontrole spojování podniků (Úř. věst. 2008, C 95, s. 1, dále jen „konsolidované sdělení k otázkám příslušnosti“). Z bodu 67 tohoto sdělení, jehož relevance v projednávané věci není stranami zpochybněna, vyplývá, že práva veta, která zakládají společnou kontrolu, se zpravidla týkají rozhodnutí o otázkách rozpočtu, obchodního plánu podniku, větších investic nebo personálního obsazení řídicích orgánů podniku. Kromě toho z bodů 68 a 70 konsolidovaného sdělení k otázkám příslušnosti vyplývá, že právo veta k obchodnímu plánu podniku může samo o sobě stačit k získání menšinovým akcionářem společné kontroly nad společným podnikem, i když nemá žádné další právo veta, přičemž zvláště významná jsou práva veta týkající se rozhodování o jmenování a propouštění členů řízení podniku a schvalování jeho rozpočtu. Nakonec dle bodu 71 uvedeného sdělení, týká-li se právo veta investic společného podniku, jeho rozsah bude záviset na tom, od jaké výše investic je vyžadováno schválení mateřskými společnostmi, a dále na tom, jaký mají tyto investice význam na trhu, na němž společný podnik vyvíjí podnikatelskou činnost.

- 108 Článek 23 odst. 2 BIA přitom svěřuje společnosti Toshiba práva veta jak k hmotným investicím (bod 12 uvedeného ustanovení), tak k vytvoření kapitálu, kapitálové účasti nebo akvizici společnosti nebo jinému typu činnosti vyžadující výdaj ve výši přinejmenším jedné miliardy jenů (bod 8 uvedeného ustanovení), nebo k poskytnutí půjčky dceřiným společnostem a jiným entitám v hodnotě přinejmenším jedné miliardy jenů (bod 9 uvedeného ustanovení). Jak tvrdí Komise, tyto částky se nejeví být nadměrnými s ohledem na počáteční investici žalobkyně do MTPD ve výši 26,5 miliardy jenů, takže by právo veta v této oblasti mohlo naznačovat, že žalobkyně byla s to vykonávat rozhodující vliv na jednání MTPD na trhu.
- 109 Kromě toho, jak uvedla Komise v bodech 933 a 953 odůvodnění napadeného rozhodnutí, MEI a žalobkyně přijaly v souladu s čl. 27 odst. 1 BIA dokument s platností do 31. března 2008, jenž obsahuje informace o prodeji, výrobě, vývoji, pracovní síle, investicích, finančním plánu a splacení kapitálu ohledně MTPD a jenž byl základem obchodního plánu MTPD. Dle tohoto ustanovení byl během zaváděcího období dvou let, jehož konec byl stanoven na 31. březen 2005, původní obchodní plán MTPD přijímán mateřskými společnostmi a dle odstavce 2 uvedeného článku měl být od tohoto data roční obchodní plán sestaven MTPD po konzultaci mateřských společností. Avšak prohlášením o dohodě ze dne 7. prosince 2004, které pozměňovalo čl. 27 odst. 2 BIA, prodloužily mateřské společnosti zaváděcí období do 31. března 2007, takže se musely dohodnout na obchodním plánu MTPD a jeho pozdějších změnách během celé doby existence MTPD.
- 110 Z toho vyplývá, že Komise měla správně za to, že o BIA a obchodním plánu, které stanovovaly zásadní provozní a finanční cíle MTPD, jakož i o zásadním strategickém plánování tohoto podniku, rozhodovaly jeho mateřské společnosti. I kdyby, jak tvrdí žalobkyně ve svých písemnostech, poslední uvedená nebyla konkrétně zapojena do vypracování uvedených plánů, jejich schvalování žalobkyní, jakož i předchozí konzultace žalobkyně, byly nadále nezbytné s ohledem na čl. 27 odst. 2 BIA. Žalobkyně ostatně nezpochybňuje, že schvalovala všechny roční obchodní plány MTPD.
- 111 Ač tedy není nutno zabývat se důvody prodloužení zaváděcího období uplatněnými žalobkyní, je třeba konstatovat, že v důsledku tohoto prodloužení poslední uvedená měla právo veta k obchodnímu plánu MTPD, který se týkal rovněž jeho rozpočtu, a to během celé doby existence MTPD. Na rozdíl od tvrzení žalobkyně tak právo veta k uvedenému obchodnímu plánu neztratilo užitečný účinek. Navíc držení takového práva samo o sobě postačuje k závěru, ve smyslu bodu 70 konsolidovaného sdělení k otázkám příslušnosti, že skutečně vykonávala rozhodující vliv nad společným podnikem.
- 112 S ohledem na předcházející, jak konstatovala Komise, některá práva vyjmenovaná v čl. 23 odst. 2 a článku 27 BIA spadají do oblastí, které žalobkyni umožnily vykonávat rozhodující vliv na obchodní strategii MTPD, společně se společností Panasonic. Jak vyplývá z bodu 956 odůvodnění napadeného rozhodnutí, otázka, zda žalobkyně ve skutečnosti nikdy nevyužila těchto práv, je v projednávané věci bezvýznamná, pokud jde o posouzení výkonu rozhodujícího vlivu žalobkyní na jednání MTPD na trhu.

Přijetí rozhodnutí spadajících do oblastí uvedených zejména v čl. 23 odst. 2 BIA totiž musel předcházet vzájemný souhlas obou mateřských společností. Držení předmětných práv veta tedy muselo mít dopad, byť nepřímý, na řízení MTPD.

- 113 Ostatně, tato práva veta jsou doplněna právy uvedenými v čl. 21 odst. 2 BIA, tedy právy vztahujícími se k otázkám vyžadujícím zvláštní usnesení valné hromady akcionářů na základě obchodního práva a k otázkám týkajícím se nové emise akcií a rozdělení dividend. Tato práva jsou doplňující indicií, z níž mohla Komise vycházet za účelem závěru, že žalobkyně byla s to vykonávat rozhodující vliv na jednání MTPD.
- 114 Zadruhé je třeba uvést, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, že další okolnosti uvedené Komisí v napadeném rozhodnutí umožňují učinit závěr, že žalobkyně byla s to vykonávat rozhodující vliv na jednání MTPD na trhu.
- 115 V tomto ohledu je především třeba uvést, jak konstatovala Komise v bodě 975 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že jeden ze čtyř ředitelů jmenovaných žalobkyní z deseti, z nichž na základě čl. 22 odst. 2 BIA sestávala správní rada MTPD, zastával současně pracovní místo ředitele v rámci žalobkyně, což posledně uvedená nezpochybnila. Tato okolnost přitom představuje indicii, z níž mohla Komise vycházet za účelem konstatování, ve spojení s jinými skutečnostmi, že žalobkyně byla s to vykonávat rozhodující vliv na jednání MTPD.
- 116 Kromě toho v souladu s čl. 22 odst. 3 BIA měla žalobkyně jmenovat jednoho ze dvou členů správní rady zmocněných k zastupování společného podniku, který byl rovněž jeho viceprezidentem. Jak přitom správně konstatovala Komise v bodech 940 a 941 odůvodnění napadeného rozhodnutí, dva viceprezidenti MTPD, kteří byli jmenováni během existence tohoto podniku, dříve vykonávali řídicí funkce ve vedení žalobkyně a následně se tam vrátili. Z toho vyplývá, že, i když tyto osoby již neměly strukturální vazbu na žalobkyni a již nepodléhali přímo jejímu řízení, měly nutně hluboké znalosti o její politice a obchodních cílech a byly s to uvést politiku MTPD do souladu se zájmy žalobkyně. Ostatně tvrzení žalobkyně o údajné symbolické úloze viceprezidenta MTPD nemůže tento závěr zpochybnit.
- 117 Navíc, jak konstatovala Komise v bodě 957 odůvodnění napadeného rozhodnutí, okolnost, že správní rada MTPD nikdy nerozporovala rozhodnutí prezidenta MTPD, jmenovaného společností Panasonic, nelze vykládat jako nevykonávání rozhodujícího vlivu na jednání MTPD na trhu žalobkyní, ale spíše jako schvalování obchodní politiky MTPD.
- 118 Za těchto podmínek skutečnost, že byl prezident MTPD, jmenovaný Panasonic, pověřen každodenním řízením MTPD a že schvaloval většinu významných rozhodnutí o jeho činnosti a dále, že byla Panasonic na základě čl. 20 odst. 2 BIA odpovědná za provoz a řízení MTPD, neumožňuje učinit závěr, že Panasonic vykonávala rozhodující vliv nad MTPD sama. Jak je totiž uvedeno v bodě 956 odůvodnění napadeného rozhodnutí, podle téhož ustanovení ve spojení s ustanovením čl. 20 odst. 3 BIA byla spolupráce žalobkyně pro účely řízení společného podniku nezbytná.
- 119 Kromě toho, jak Komise konstatovala v bodech 977 a 978 odůvodnění napadeného rozhodnutí, doložka obsažená v čl. 28 odst. 3 BIA, která stanoví, že MTPD je přednostním dodavatelem mateřských společností pro výrobu televizorů a že tyto společnosti jsou současně přednostními dodavateli součástí CRT pro MTPD, představuje doplňující indicii zapojení žalobkyně do řízení MTPD a odhaluje existenci úzkých a trvalých hospodářských vazeb mezi nimi, které musí být při posuzování existence rozhodujícího vlivu zohledněny (v tomto smyslu viz rozsudek Fuji Electric v. Komise, bod 96 výše, bod 184). Tento závěr nemůže být zpochybněn skutečností, že žalobkyně využívala rovněž jiného dodavatele CPT. Navíc žalobkyně nemůže účelně tvrdit, že nebyla zapojena do prodeje výrobku finalizovaného MTPD, neboť jak upřesnila Komise, aniž jí bylo v tomto ohledu účelně protirečeno, po převodu její činnosti v oblasti CRT na MTPD, využíval posledně uvedený podnik [důvěrné], drženou žalobkyní (viz bod 3 výše), jakožto obchodní cestu v Evropské unii. Navíc žalobkyně účelně

nezpochybnila okolnost uvedenou Komisí v bodě 977 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že CPT prodávané touto cestou pocházely částečně ze závodů MTPD a částečně byly dodávány ze závodu žalobkyně v Himeji (Japonsko), který nebyl převeden MTPD.

- 120 Zatřetí ze skutečností, z nichž Komise vycházela v napadeném rozhodnutí, vyplývá, že se žalobkyně účastnila řízení MTPD konkrétně tím, že udělila souhlas s uzavřením dvou z jejích dceřiných společností v Evropě a ve Spojených státech, v listopadu 2005. V tomto ohledu je třeba uvést, že žalobkyně nepochybně, že udělila souhlas s uzavřením uvedených závodů, avšak tvrdí pouze, že toto opatření bylo provozní povahy a nespadlo do obchodní politiky MTPD. Její účast na přijetí takového rozhodnutí neprokazuje její trvalý vliv na jednání MTPD. Přitom v rozporu s argumenty žalobkyně, okolnost uvedená v bodech 936 a 964 odůvodnění napadeného rozhodnutí, že kdyby žalobkyně neudělila souhlas, toto uzavření by nemohlo být uskutečněno, která ostatně vyplývá z čl. 23 odst. 2 BIA, představuje indicii, že žalobkyně rozhodující vliv na obchodní politiku společného podniku skutečně vykonávala. Podle uvedeného ustanovení totiž takové rozhodnutí nemohl společný podnik učinit, aniž by s tím souhlasil jeden z ředitelů jmenovaných žalobkyní do správní rady MTPD (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012, *Dow Chemical v. Komise*, T-77/08, bod 86).
- 121 Pokud jde o argumenty, kterými žalobkyně zpochybňuje, že společnosti MTPD udělovala ekonomické pokyny a zapojovala se do jejího každodenního řízení, je třeba připomenout, jak konstatovala Komise v bodě 958 odůvodnění napadeného rozhodnutí a jak vyplývá z judikatury, že možnost vykonávat rozhodující vliv na obchodní politiku společného podniku nevyžaduje prokázání zásahu do každodenního řízení činností uvedeného podniku, ani vlivu na obchodní politiku posledně uvedeného *stricto sensu*, jako například na jeho cenovou či distribuční strategii, ale spíše prokázání vlivu na obecnou strategii, kterou se řídí činnosti podniku. Mateřská společnost může vykonávat rozhodující vliv na své dceřiné společnosti i bez využití práva dohledu a bez udílení specifických pokynů nebo směrnic k určitým aspektům obchodní politiky. Takové pokyny jsou jednoduše obzvláště zjevnou indicií existence rozhodujícího vlivu mateřské společnosti na obchodní politiku její dceřiné společnosti. Z neexistence takových pokynů nelze v žádném případě dovodit samostatnost dceřiné společnosti. Jednotná obchodní politika skupiny společností může rovněž nepřímou vyplývat ze všech hospodářských a právních vazeb mezi mateřskou společností a jejími dceřinými společnostmi. Například vliv mateřské společnosti na její dceřiné společnosti v oblasti obchodní strategie a politiky podniku, provozních záměrů, investic, objemů, finančních a lidských zdrojů a právních záležitostí může mít nepřímý dopad na jednání dceřiných společností a celé skupiny na trhu. Rozhodující je nakonec otázka, zda mateřská společnost dostatečně ovlivňuje směr činností dceřiné společnosti natolik, že je třeba obě společnosti z hospodářského hlediska považovat za jeden celek (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 10. září 2009, *Akzo Nobel a další v. Komise*, C-97/08 P, Sb. rozh. s. I-8237, bod 73 a rozsudek *Dow Chemical v. Komise*, bod 120 výše, bod 77).
- 122 Ze všeho předchozího tak vyplývá, že s ohledem na všechny hospodářské, právní a organizační vazby mezi žalobkyní a MTPD se Komise nedopustila pochybení, když konstatovala, že žalobkyně, jakožto mateřská společnost MTPD, vykonávala ve spolupráci se společností Panasonic rozhodující vliv na jednání MTPD na trhu s CPT. Komise tedy nepochybně, když měla za to, že žalobkyně a MTPD tvořily tentýž podnik ve smyslu článku 101 SFEU, a shledala tak žalobkyni a Panasonic solidárně odpovědnými za jednání MTPD v období od 1. dubna 2003 do 12. června 2006.
- 123 Z toho vyplývá, že druhá část čtvrtého žalobního důvodu musí být zamítnuta.
- K první části
- 124 Žalobkyně tvrdí, že Komise neupřesnila, jaká práva jsou obvykle přiznávána menšinovým akcionářům, ani skutečnosti vyjmenované v čl. 23 odst. 2 BIA, které tuto hranici přesahují.

125 Je třeba nicméně uvést, že jelikož se Tribunál mohl meritorně vyjádřit ke druhé části čtvrtého žalobního důvodu a žalobkyně mohla na rozdíl od svého tvrzení zajistit svou obhajobu, je napadené rozhodnutí v tomto ohledu dostatečně odůvodněno. Výtka uplatněná na podporu první části tedy musí být zamítnuta jako neopodstatněná.

– K třetí části

126 Žalobkyně uplatňuje porušení svého práva na obhajobu v rozsahu, v němž neměla navzdory žádostem v tomto ohledu přístup k připomínkám předloženým společností Panasonic v odpověď na oznámení námitek a v návaznosti na slyšení k otázce obchodního plánu MTPD. Tvrdí v tomto ohledu, že, ačkoliv Komise odmítla její žádosti o přístup z důvodu, že neměla v úmyslu vůči ní tyto dokumenty v napadeném rozhodnutí uplatňovat, opírá se o ně bez zábran k podložení svého konstatování společného rozhodujícího vlivu na jednání MTPD.

127 V tomto ohledu je třeba připomenout, že dodržování práva na obhajobu v jakémkoli řízení, které může vést k uložení sankcí, zejména pokut nebo penále, představuje základní zásadu unijního práva, která musí být dodržována, i když se jedná o řízení správní povahy (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 2. října 2003, Thyssen Stahl v. Komise, C-194/99 P, Recueil, s. I-10821, bod 30 a citovaná judikatura).

128 Dodržování práva na obhajobu vyžaduje, aby dotyčnému podniku bylo v průběhu správního řízení umožněno účelně vyjádřit své stanovisko k reálnosti a relevanci tvrzených skutečností a okolností, jakož i k dokumentům použitým Komisí na podporu jejího tvrzení existence protiprávního jednání (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 25. ledna 2007, Dalmine v. Komise, C-407/04 P, Sb. rozh. s. I-829, bod 44 a citovaná judikatura).

129 Kromě toho podle ustálené judikatury zakládá nezpřístupnění dokumentu porušení práva na obhajobu jen potud, pokud dotyčný podnik prokáže jednak, že Komise vycházela z tohoto dokumentu na podporu své námítky týkající se existence protiprávního jednání, a jednak, že důkaz opodstatněnosti této námítky mohl být předložen pouze prostřednictvím tohoto dokumentu. Jestliže by existovaly jiné listinné důkazy, se kterými byly dotyčné podniky ve správním řízení seznámeny a které konkrétně podporují závěry Komise, vyloučení nezpřístupněného usvědčujícího dokumentu jakožto důkazního prostředku by nevyvrátilo opodstatněnost námitek uplatněných v napadeném rozhodnutí. Dotyčný podnik má tak povinnost prokázat, že výsledek, ke kterému Komise dospěla ve svém rozhodnutí, by byl odlišný, pokud by musel být odmítnut, jakožto důkaz v neprospěch, nezpřístupněný dokument, ze kterého Komise vycházela za účelem obvinění tohoto podniku (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 1. července 2010, Knauf Gips v. Komise, C-407/08 P, Sb. rozh. s. I-6375, bod 13 a citovaná judikatura).

130 V projednávané věci Komise v bodě 933 odůvodnění napadeného rozhodnutí konstatovala, že o obchodním plánu MTPD rozhodovaly mateřské společnosti a v poznámce pod čarou č. 1821 uvedla, že Panasonic toto posouzení potvrdila ve své odpovědi na oznámení námitek. Kromě toho v bodě 934 odůvodnění uvedeného rozhodnutí, Komise uvedla, že společnost Panasonic ve svých připomínkách po slyšení potvrdila, že byl obchodní plán MTPD určován společně mateřskými společnostmi MTPD, s odkazem na odpověď Panasonic na oznámení námitek. Nakonec v bodě 948 odůvodnění tohoto rozhodnutí Komise zopakovala své zjištění, přičemž odkázala na dokumenty předložené společností Panasonic během slyšení, které prokazují, že společnost MTPD v roce 2004 žalobkyni konkrétně požádala o souhlas s jejími dalšími finančními ztrátami.

131 Je třeba připomenout, jak bylo uvedeno v rámci druhé části tohoto žalobního důvodu (bod 109 výše), že, i kdyby žalobkyně nebyla konkrétně zapojena do vypracování obchodních plánů MTPD, jejich schvalování žalobkyní a jejich předběžná konzultace s žalobkyní byly dle BIA nezbytné. Odpovědnost žalobkyně, jakožto jedné z mateřských společností MTPD, totiž byla dostatečně prokázána, aniž bylo nezbytné odkazovat na dokumenty předložené společností Panasonic po ústním slyšení, k nimž

žalobkyně neměla dle svého tvrzení přístup (viz body 104 až 123 výše). Dále, žalobkyně netvrdí, že uvedené dokumenty obsahovaly informace ve prospěch, o které by se mohla opírat. Za těchto podmínek nepředstavuje nezpřístupnění uvedených dokumentů porušení jejího práva na obhajobu, ve smyslu judikatury citované v bodě 129 výše.

132 Třetí část, stejně jako čtvrtý žalobní důvod v plném rozsahu, tedy musí být zamítnuty.

K třetímu žalobnímu důvodu, který vychází z pochybení, jímž je stíženo napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví, že je žalobkyně odpovědná za protiprávní jednání spáchané v období od 1. dubna 2003 do 12. června 2006

133 Žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je stíženo pochybením v rozsahu, v němž nerozlišuje mezi její odpovědností na základě její údajné přímé účasti na protiprávním jednání a její odpovědností odvozenou z údajné účasti MTPD. Podle žalobkyně přitom Komise měla dospět k závěru, že jakákoliv její účast na protiprávním jednání skončila dne 31. března 2003, kdy opustila trh s CRT v důsledku převedení celého úseku této činnosti na MTPD. Žalobkyně tvrdí, že jakákoliv odpovědnost v období od 1. dubna 2003 do 12. června 2006 může vyplývat jen z účasti MTPD na protiprávním jednání a že toto mělo být ve výroku rozhodnutí jasně uvedeno.

134 Komise s touto argumentací nesouhlasí.

135 Úvodem je třeba připomenout, že v čl. 1 odst. 2 písm. d) výroku napadeného rozhodnutí měla Komise za to, že se žalobkyně účastnila kartelové dohody od 16. května 2000 do 12. června 2006.

136 V tomto ohledu je třeba uvést, jak bylo shledáno v rámci čtvrtého žalobního důvodu, že Komise správně přičetla protiprávní jednání MTPD v období od 1. dubna 2003 do 12. června 2006 žalobkyni a společnosti Panasonic, neboť tvořily hospodářskou jednotku. Z ustálené judikatury přitom vyplývá, že i když se mateřská společnost neúčastní na protiprávním jednání přímo, vykonává v takovém případě rozhodující vliv na dceřinou společnost či dceřiné společnosti, které se na tomto jednání podílely. Z toho vyplývá, že v tomto kontextu nemůže být odpovědnost mateřské společnosti považována za objektivní odpovědnost. Za této okolnosti je mateřská společnost shledána odpovědnou za protiprávní jednání, o němž se má za to, že se ho dopustila sama (viz rozsudek Tribunálu ze dne 27. června 2012, Bolloré v. Komise, T-372/10, Sb. rozh., bod 52 a citovaná judikatura).

137 Každopádně, jak vyplývá z důvodů napadeného rozhodnutí a zvláště z důvodů uvedených v jeho bodech 126, 303, 923 až 927, 993 až 996, 1000 a 1088 odůvodnění, Komise odlišila dvě období pro účely přičtení odpovědnosti právním entitám patřících do skupiny žalobkyně nebo podléhajících její kontrole (viz body 3 a 4 výše), tedy období před převodem jejích činností v oblasti CRT do společného podniku, ve vztahu k němuž byla shledána odpovědnou z důvodu její přímé účasti na kartelové dohodě, a období po tomto převodu, ve vztahu k němuž byla shledána odpovědnou z důvodu účasti MTPD, na jehož jednání měla dle Komise rozhodující vliv. V bodě 1183 odůvodnění napadeného rozhodnutí [tabulka 12 písm. b), body 9 a 10] dospěla k závěru, že ve vztahu k období před vytvořením MTPD je třeba žalobkyni uložit pokutu ve výši 28 048 000 eur a ve vztahu k období existence společného podniku pokutu ve výši 86 738 000 eur na základě její společné a nerozdílné odpovědnosti se společností Panasonic a MTPD. Tyto pokuty jsou stanoveny v čl. 2 odst. 2 písm. g) a h) napadeného rozhodnutí.

138 Je třeba uvést, že z předcházejícího vyplývá, že na žalobkyni bylo nahlíženo jako na pachatele protiprávního jednání ve vztahu k celému období uvedenému v čl. 1 odst. 2 písm. d) výroku napadeného rozhodnutí a že důvody uvedeného rozhodnutí představovaly nezbytnou podporu pro jeho výrok.

139 Z toho vyplývá, že žalobkyně nemůže účelně tvrdit, že je napadené rozhodnutí stíženo pochybením v rozsahu, v němž nerozlišuje mezi její odpovědností z důvodu údajné přímé účasti na protiprávním jednání a její odpovědností odvozenou z údajné účasti MTPD na tomto protiprávním jednání, a že výtky, podle které měla Komise dospět k závěru, že žalobkyně ukončila jakoukoliv účast na protiprávním jednání dne 31. března 2003, musí být zamítnuta.

140 Třetí žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

K pátému žalobnímu důvodu, vznesenému podpůrně, který vychází z pochybení, jímž je stíženo napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví, že je MTPD odpovědná za svou účast na protiprávním jednání spáchaném v období od 1. dubna 2003 do 12. června 2006

141 Pátý žalobní důvod se skládá ze dvou částí.

142 V rámci první části tohoto žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že její odpovědnost za období od 1. dubna 2003 do 12. června 2006 nemůže překračovat odpovědnost MTPD, neboť její odpovědnost je ve vztahu k odpovědnosti MTPD odvozená a akcesorická, a požaduje prospěch plynoucí z jakéhokoliv zrušení nebo snížení pokuty uložené MTPD, k němuž by došlo v rámci žaloby podané k Tribunálu společností Panasonic a MTPD vůči napadenému rozhodnutí, zapsané pod číslem T-82/13, zejména z důvodu, že se MTPD neúčastnila na kartelové dohodě CPT konstatované v uvedeném rozhodnutí.

143 V rámci druhé části tohoto žalobního důvodu žalobkyně tvrdí, že MTPD byla nesprávně shledána odpovědnou za účast na kartelové dohodě CPT, z důvodu účasti na schůzkách SML a ASEAN, jakož i na tvrzených dvoustranných schůzkách. Má za to, že napadené rozhodnutí musí být zrušeno v rozsahu, v němž se MTPD shledává odpovědnou za protiprávní jednání během tohoto období.

144 Komise s touto argumentací nesouhlasí.

– K první části

145 Je třeba především uvést, že s ohledem na skutečnost, že prvnímu a druhému žalobnímu důvodu bylo vyhověno, musí být napadené rozhodnutí zrušeno v rozsahu, v němž konstatuje, že se žalobkyně před vytvořením MTPD účastnila na kartelové dohodě CPT přímo. Naproti tomu, z přezkumu čtvrtého žalobního důvodu vyplývá, že Komise žalobkyni správně přičetla protiprávní jednání MTPD. Z toho vyplývá, že odpovědnost žalobkyně může plynout jen z jejího postavení jakožto mateřská společnost, která společně se společností Panasonic vykonávala rozhodující vliv na jednání MTPD na trhu (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011, Tomkins v. Komise, T-382/06, Sb. rozh. s. II-1157, bod 38).

146 V tomto ohledu je třeba uvést, že za okolností projednávané věci společná a nerozdílná odpovědnost za zaplacení pokuty, která byla žalobkyni a MTPD uložena společně a nerozdílně se společností Panasonic, uvádí žalobkyni a MTPD v případě zrušení nebo změny napadeného rozhodnutí do zvláštní situace s důsledky pro žalobkyni, jíž bylo přičteno protiprávní jednání MTPD. V případě neexistence protiprávního jednání MTPD by totiž nemohlo dojít ani k přičtení odpovědnosti za uvedené jednání mateřským společnostem, ani k uložení povinnosti posledně uvedeným společnostem a jejich společnému podniku zaplatit pokutu solidárně (v tomto smyslu viz rozsudek Tomkins v. Komise, bod 145 výše, bod 45).

147 Je třeba následně konstatovat, že rozsudkem z dnešního dne, Panasonic a MT Picture Display v. Komise [T-82/13, Sb. rozh. (Výňatky)], zamítl Tribunál žalobu podanou společností Panasonic a MTPD v rozsahu, v němž směřovala k částečnému zrušení napadeného rozhodnutí, a částečně

vyhověl návrhu těchto podniků na změnu uvedeného rozhodnutí tak, že snížil pokuty uložené MTPD a jejím mateřským společností na základě jejich společné a nerozdílné odpovědnosti z důvodu účasti MTPD na kartelové dohodě CPT od 1. dubna 2003 do 12. června 2006.

- 148 Z toho vyplývá, že v rozsahu, v němž žalobkyně požaduje prospěch z jakéhokoliv zrušení nebo snížení pokuty uložené MTPD, ke kterému by mohlo dojít ve věci, v níž byl vydán rozsudek Panasonic a MT Picture Display v. Komise, bod 147 výše, její žádosti lze vyhovět pouze s ohledem na snížení pokuty uložené MTPD na základě její společné a nerozdílné odpovědnosti se společností Panasonic a žalobkyní, které provedl Tribunál v rámci výkonu své pravomoci v plné jurisdikci a přezkumu návrhových žádání směřujících ke změně napadeného rozhodnutí.
- 149 Nicméně je třeba přezkoumat, zda s ohledem na argumenty vznesené žalobkyní v rámci druhé části tohoto žalobního důvodu, musí být legalita napadeného rozhodnutí zpochybněna v rozsahu, v němž v něm Komise konstatuje, že se MTPD účastnila na kartelové dohodě CPT.

– K druhé části

- 150 Žalobkyně zaprvé tvrdí, že důkazy, z nichž Komise v napadeném rozhodnutí vycházela, nepodporují závěr, že MTPD porušila článek 101 SFEU svou účastí na schůzkách SML a ASEAN, jelikož tyto schůzky se netýkaly evropského trhu, ale CPT určených k prodeji asijským zákazníkům a že na uvedených schůzkách nebyla uzavřena žádná dohoda o cenách, výrobě nebo podílech na trhu v EHP. Tvrdí, že v důsledku toho nebyla na těchto schůzkách uzavřena žádná dohoda prováděná v EHP nebo dohoda s okamžitým, předvídatelným či podstatným dopadem v EHP a že se Komise dopustila pochybení, když se považovala za oprávněnou ke konstatování protiprávního jednání.
- 151 Zadruhé žalobkyně tvrdí, že napadené rozhodnutí je stíženo pochybením v rozsahu, v němž dospívá k závěru, že schůzky SML a ASEAN, kterých se MTPD účastnila, tvoří součást jediného a trvajících protiprávního jednání a že toto rozhodnutí neobsahuje žádný přesvědčivý důkaz o tom, že věděla o dohodách uzavřených v Evropě.
- 152 Zatřetí žalobkyně jednak tvrdí, že to nebyla MTPD, ale nástupce [*důvěrné*], MT Picture Display Indonesia, na jejímž kapitálu držela MTPD podíl ve výši 53 %, kdo se účastnil schůzek ASEAN, a jednak, že by mělo být napadené rozhodnutí zrušeno v rozsahu, v němž neuvádí důvody, proč musela být MTPD za tuto účast shledána odpovědnou.
- 153 Nejprve je třeba zamítnout argument žalobkyně, podle kterého se MTPD neúčastnila schůzek ASEAN. Jak uvádí Komise v žalobní odpovědi, aniž jí žalobkyně v tomto ohledu v replice odporuje, z přezkumu zápisů z uvedených schůzek a zvláště ze schůzek z 16. února, 16. března, 18. května, 18. června a 5. listopadu 2004, jakož i z 6. prosince 2005, vyplývá, že kromě zástupců ostatních dceřiných společností MTPD, jako je MTPD Indonesia, se těchto schůzek skutečně účastnili zaměstnanci MTPD a že na všech schůzkách ASEAN, které se konaly v tomto období a které uvedla Komise v napadeném rozhodnutí, se konstantně odkazuje na MTPD.
- 154 Pokud jde o pravomoc Komise konstatovat protiprávní jednání, je třeba připomenout, že, jestliže podniky usazené mimo EHP, ale vyrábějící zboží, které je prodáváno v EHP třetím osobám, koordinují své ceny, jež účtují svým zákazníkům usazeným v EHP a na základě této vzájemné shody prodávají za skutečně koordinované ceny, účastní se jednání ve vzájemné shodě, jehož účelem a důsledkem je omezení hospodářské soutěže na vnitřním trhu ve smyslu článku 101 SFEU a Komise má územní pravomoc toto jednání stíhat (viz rozsudek Tribunálu ze dne 27. února 2014, InnoLux v. Komise, T-91/11, Sb. rozh., bod 58 a citovaná judikatura).

- 155 Z judikatury rovněž vyplývá, že porušení článku 101 SFEU s sebou nese dvě složky jednání, a sice vytvoření kartelové dohody a její provádění. Uznat, že použitelnost zákazů stanovených právem hospodářské soutěže závisí na místě vytvoření kartelové dohody, by zjevně poskytlo podnikům jednoduchý prostředek, jak se uvedeným zákazům vyhnout. Záleží tedy na místě, kde je kartelová dohoda prováděna. Kromě toho pro účely určení, zda se toto místo nachází v EHP, není důležité, zda účastníci kartelové dohody využili k navázání svých kontaktů s kupujícími usazenými v EHP svých dceřiných společností, zástupců, podzástupců nebo poboček usazených v EHP, či nikoliv (viz rozsudek *InnoLux v. Komise*, bod 154 výše, bod 59 a citovaná judikatura).
- 156 Jestliže je splněna podmínka týkající se provádění, pravomoc Komise k použití unijních pravidel hospodářské soutěže na taková jednání podléhá zásadě teritoriality, která je universálně uznávána v mezinárodním právu veřejném (rozsudek *Celulóza I*, bod 151 výše, bod 18 a rozsudek *InnoLux v. Komise*, bod 154 výše, bod 60).
- 157 Kromě toho je kritérium provádění kartelové dohody, jakožto spojovací prvek mezi ní a územím Unie, naplněno pouhým prodejem výrobku podléhajícího kartelové dohodě v Unii, bez ohledu na umístění zdrojů zásobování a výrobních zařízení (viz rozsudek *InnoLux v. Komise*, bod 154 výše, bod 63 a citovaná judikatura).
- 158 Právě na základě těchto zásad měla Komise správně za to, že má v projednávané věci pravomoc uplatňovat článek 101 SFEU a článek 53 Dohody o EHP. Z bodů 585 až 599 odůvodnění napadeného rozhodnutí totiž vyplývá, že i kdyby byly některé z dotyčných podniků v době protiprávního jednání usazeny mimo unijní území a i kdyby neměly dceřiné společnosti usazené na tomto území, koluzní praktiky byly na uvedeném území prováděny a měly tam okamžitý, předvídatelný a podstatný dopad. V tomto ohledu dle Komise navzdory skutečnosti, že kartelové dohody byly vytvořeny mimo EHP a že jejich hlavním cílem nebyla Evropa, měli účastníci těchto dohod nicméně vliv na zákazníky v EHP prostřednictvím jejich prodeje CPT na tomto území nebo opatření, která je ovlivňují.
- 159 Komise měla zaprvé a správně za to, že protiprávní jednání okamžitě ovlivnilo EHP, neboť jednak koluzní dohody bezprostředně ovlivňovaly určování cen a stanovení objemů CRT dodávaných na tomto území buď přímo, nebo prostřednictvím zpracovaných výrobků, a jednak CDT a CPT byly dodávány a dopravovány přímo do EHP z výrobních zařízení účastníků kartelové dohody nacházejících se v jiných částech světa. Zadruhé, měla Komise správně za to, že dopad protiprávního jednání v EHP byl předvídatelný, jelikož kartelové ceny a objemy měly zjevný dopad na volnou hospodářskou soutěž jak mezi výrobcí CRT, tak na navazujícím trhu. Kromě toho v souladu s posouzením Komise je třeba konstatovat, že účastníci kartelové dohody CPT se nedomlouvali jen na cenách, ale uplatňovali rovněž koordinované omezování výroby, které tak snižovalo nabídku dostupnou v EHP z výrobních závodů nacházejících se na tomto území nebo mimo něj. Kromě toho, jak konstatovala Komise, předmětná kartelová dohoda měla okamžitý a předvídatelný dopad v EHP rovněž pokud jde o vertikálně integrované dodavatele, jako jsou Philips, LGE, Panasonic a žalobkyně, včetně dopadu prostřednictvím dodávek ze strany podniků společně vlastněných příslušnými mateřskými společnostmi. Zatřetí, Komise správně konstatovala, že dopad kartelové dohody CPT byl podstatný z důvodu závažnosti protiprávního jednání, dlouhé doby jeho trvání a role zastávané účastníky uvedené kartelové dohody na evropském trhu pokud jde o CRT a zpracované výrobky.
- 160 Z toho vyplývá, že argument žalobkyně, podle kterého se schůzky SML a ASEAN zaměřovaly na asijský trh a dohody uzavírané na těchto schůzkách se netýkaly EHP, není skutkově podložen, neboť účastníci uvedených schůzek prodávali CPT v EHP třetím nezávislým subjektům, jak přímo, tak prostřednictvím zpracovaných výrobků.
- 161 V tomto ohledu pokud vertikálně integrovaný podnik zabuduje výrobky, které jsou předmětem protiprávního jednání, do konečných výrobků ve svých výrobních jednotkách nacházejících se mimo EHP, může prodej v EHP těchto konečných výrobků tímto podnikem nezávislým třetím osobám

ovlivnit hospodářskou soutěž na trhu těchto výrobků, a proto může být takové protiprávní jednání považováno za jednání, které má dopad v EHP, i když trh dotčených konečných výrobků je odlišný od trhu dotčeného uvedeným protiprávním jednáním.

- 162 Pokud jde o konstatování, podle kterého byly schůzky SML a ASEAN součástí jediného a trvajících protiprávního jednání spojeného s CPT, je třeba uvést, že podle Komise, i kdyby se uvedené schůzky zaměřovaly na prodeje v Asii, diskuze během těchto schůzek byly neoddelitelné od událostí odehrávajících se v jiných regionech a zejména v Evropě, a často měly celosvětový dopad. Komise tak měla s odkazem na důvody obsažené v bodech 478 až 490, 496, 499, 517, 518 a 521 až 523 odůvodnění napadeného rozhodnutí správně za to, že tyto schůzky byly propojeny se schůzkami Evropské sklo různými způsoby a že by bylo umělé je oddělovat od ostatních kontaktů v rámci kartelové dohody CPT, jelikož tvoří nedílnou součást jediného a trvajících protiprávního jednání zahrnujícího koluzní kontakty jak v Evropě, tak v Asii.
- 163 Komise tedy zaprvé připomenula, že tři skupiny schůzek organizovaných v Asii – v projednávané věci schůzky Sklo, SML a ASEAN – jakož i schůzky konané v Evropě, se týkaly stejného typu omezení, tedy určování cen a plánování prodejů, která zahrnovala výměnu citlivých informací. Zadruhé řady dotčených výrobků, tedy CPT všech velikostí, byly na schůzkách pojímány jako jeden celek obdobné. Zatřetí v diskusích na několika schůzkách docházelo k zeměpisnému překrývání, neboť schůzky ASEAN a SML měly celosvětový dopad, když zahrnovaly EHP nebo se tam odkazovalo na Evropu. Stejně tak Komise uvedla, že schůzky Evropské sklo zahrnovaly odkazy na Asii. Začtvrté schůzky SML a ASEAN, které byly rozšířením schůzek Asijské sklo, se odehrávaly v témže období, jako schůzky Evropské sklo, jež se konaly od roku 1999 do roku 2005. Zapáté různé kategorie organizovaných schůzek, tedy schůzky Evropské sklo, schůzky Asijské sklo, jakož i schůzky SML a ASEAN, zahrnovaly ve velké míře stejné účastníky. Zašesté se účastníci kartelové dohody CPT snažili zachovat rozumný cenový rozdíl mezi totožnými výrobky prodávanými v EHP a v Asii, jakož i zvýšit ceny v Evropě. Komise tedy mohla správně konstatovat, že do působnosti kartelové dohody CPT spadal EHP a že tato kartelová dohoda byla na tomto území prováděna, vzhledem k přímým tržbám z prodejů v EHP a přímým tržbám z prodejů v EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků CPT.
- 164 Za účelem učinění těchto závěrů přezkoumala Komise, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, kontext, v němž se konaly tři skupiny schůzek v Asii, tedy schůzky Asijské sklo, SML a ASEAN, jakož i zápisy z nich, a vyvodila z nich správně, že doplňovaly schůzky Evropské sklo a byly tedy s nimi propojené. V tomto ohledu z bodů 287 a 288 odůvodnění uvedeného rozhodnutí vyplývá, že první vícestranná evropská schůzka ze dne 2. října 1999 v Glasgow se odehrála v návaznosti na výzvy podané společnostími Samsung SDI na vícestranné schůzce konané dne 21. září 1999 v Tchaj-wanu mezi Chunghwa, Samsung SDI, LGE, [důvěrné] a Philips, směřující k posílení spolupráce s evropským trhem a ke směřování podniků účastnících se na kartelové dohodě, aby pořádaly pravidelné schůzky za účelem výměny informací na trhu a určování cen. Byly totiž vyjádřeny obavy ohledně cenové úrovně uplatňované v Evropě za CPT o velikosti 14 palců, která byla považována za příliš nízkou s ohledem na úroveň asijských cen. Na pozdější schůzce konané dne 27. října 1999 v Thajsku a zmíněné v bodech 251 a 290 odůvodnění napadeného rozhodnutí si asijské podniky blahopřály k trendu zvyšování cen na evropských a amerických trzích, díky snížení výrobních kapacit ze strany výrobců CPT v Asii.
- 165 Kromě toho ze zápisů z asijských schůzek vyplývá, že jejich účastníci srovnávali stav trhů v Evropě a v Asii a pravidelně se domlouvali na přizpůsobení svých cen a objemů. Podle bodu 486 odůvodnění napadeného rozhodnutí se účastníci asijských schůzek dohodli na snížení objemu, které by usnadňovalo snahy zvýšit ceny účastníků kartelové dohody v EHP, a vymezili cíle v oblasti tržních podílů a kvót pro dodávky na celosvětové úrovni. Kromě toho ceny uplatňované v regionu byly používány jako důkaz pro dohodu o cenách v jiném regionu. Docházelo tak k souvztažnosti mezi cenami uplatňovanými v Asii a v Evropě.

- 166 Z toho vyplývá, na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, že úrovně výroby a cen v Asii měly dopad na evropské ceny. Ostatně, jak bylo uvedeno v napadeném rozhodnutí, vícero asijských účastníků kartelové dohody CPT mělo výrobní linky v Evropě během podstatné části období, v němž se konkurenti scházeli v rámci různých schůzek. Kromě toho z napadeného rozhodnutí vyplývá, že některé evropské dceřiné společnosti informovaly své asijské ústředí o situaci na trhu a dohodách uzavřených v rámci kartelové dohody CPT v Evropě a obráceně, což žalobkyně ostatně nezpochybňuje.
- 167 Navíc z bodů 413 až 415 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že v poslední fázi kartelové dohody CPT, která trvala od roku 2004 do listopadu 2006, vedle schůzek SML a ASEAN, které byly hlavními mnohostrannými fóry, proběhlo zejména v Evropě s účastí MTPD a účastníků schůzek Evropské sklo, jako je Samsung SDI, skupina LPD a Thomson, několik *ad hoc* kontaktů ohledně světového prodeje a výroby. V tomto ohledu poznámka pod čarou č. 1074 zmiňuje dvoustranné schůzky k výměně informací, které proběhly mezi skupinou LPD a MTPD dne 6. prosince 2004, jakož i 21. února a 8. července 2005. Dle této poznámky přiložila MTPD ke své odpovědi na žádost Komise o informace dokumenty, z nichž vyplývá, že informace pocházející od jejích konkurentů, týkající se objemů výroby výrobců CRT a datované listopadem 2006, jakož i celosvětové údaje, plány prodeje, nabídky a výroby a odhady poptávky, týkající se CRT pro televizory a datované dubnem 2005, byly společnosti MTPD předloženy, což žalobkyně ostatně nezpochybňuje.
- 168 Za těchto podmínek nemůže žalobkyně účelně tvrdit, že napadené rozhodnutí neobsahuje žádný přesvědčivý důkaz toho, že MTPD věděla o existenci kartelové dohody CPT. Nakonec argument žalobkyně, podle kterého, jak uznala Komise v napadeném rozhodnutí, neexistovala společná centrální organizace spojující schůzky Evropské a Asijské sklo se schůzkami SML a ASEAN, není relevantní. Z výše uvedených úvah, které jsou uvedeny v napadeném rozhodnutí, totiž vyplývá, že se uvedené schůzky navzájem doplňují a zapadají do celkového plánu, takže je Komise mohla správně kvalifikovat jako jediné a trvající protiprávní jednání.
- 169 Kromě toho na rozdíl od tvrzení žalobkyně a jak tvrdí Komise a vyplývá ze zápisů z některých schůzek ASEAN, kterých se účastnila MTPD, včetně schůzek ze dne 16. února, 16. března a 5. listopadu 2004, tyto schůzky zahrnovaly, kromě odkazů na dohodu o cenách vztahující se na Evropu a na konkrétní zákazníky, jejíž provádění bylo pečlivě kontrolováno, diskuze o budoucí nabídce a poptávce, výrobních linkách a objemech, a týkaly se celosvětového trhu, včetně EHP. Takové výměny obchodně citlivých informací mezi konkurenty, k jakým docházelo na schůzkách ve dnech 18. června 2004 a 6. prosince 2005, představují jednání ve vzájemné shodě umožňující omezit výrobu a přidělit podíly na trhu. V tomto ohledu neexistence formálních dohod o těchto dvou posledně uvedených aspektech protiprávního jednání nemá, v souladu s judikaturou, dle které postačuje, aby výměna informací zmírňovala nebo odstraňovala stupeň nejistoty o fungování dotčeného trhu s důsledkem omezení hospodářské soutěže mezi podniky, dopad na legalitu napadeného rozhodnutí (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 4. června 2009, T-Mobile Netherlands a další, C-8/08, Sb. rozh. s. I-4529, bod 35 a citovaná judikatura). Kromě toho, jak tvrdí Komise, skutečnost, že se část diskuzí vztahuje k Asii, je vysvětlena tím, že v této oblasti byla umístěna většina výrobních zařízení.
- 170 Pokud jde o schůzky SML z napadeného rozhodnutí, zejména ze zápisů ze schůzek ze dne 28. listopadu 2003, 10. prosince 2004, 15. března a 26. prosince 2005, vyplývá, že si podniky, včetně MTPD, zúčastněné na těchto schůzkách vyměňovaly informace týkající se Evropy a byla na nich analyzována celosvětová situace, včetně Evropy. Kromě toho účastníci těchto schůzek diskutovali možnost kontrolovat ceny na evropském trhu, včetně cen CPT malé a střední velikosti, a dospěli k nutnosti kontrolovat produkci a koordinovat uzavření evropských závodů. Kromě toho dvě z těchto schůzek, tedy schůzky ze dne 28. listopadu 2003 a ze dne 10. prosince 2004, se výslovně týkaly určování cen v Evropě.

171 Žalobkyně tedy nemůže tvrdit, že napadené rozhodnutí neobsahuje důkazy o rozdělení podílů na trhu a o omezení výroby CPT v tomto období v rámci schůzek SML a ASEAN, neboť ze zápisů z vícera z těchto schůzek vyplývá, že si jejich účastníci vyměňovali údaje o výrobě, prodeji, objemech a jejich celosvětové odhady, které mohly být použity pro výpočet tržních podílů zúčastněných podniků, jakož i ke kontrole dohody, a že stanovili pokyny o celosvětových cenách CPT různých velikostí.

172 Z toho vyplývá, že projednávaný žalobní důvod musí být zamítnut.

173 S ohledem na vše předcházející je třeba vyhovět prvnímu bodu návrhových žádání a zrušit čl. 1 odst. 2 písm. d) napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví, že žalobkyně porušila článek 101 SFEU tím, že se od 16. května 2000 do 31. března 2003 účastnila kartelové dohody CPT. V důsledku tohoto zrušení je rovněž třeba vyhovět třetímu bodu návrhových žádání a zrušit čl. 2 odst. 2 písm. g) napadeného rozhodnutí, jímž byla žalobkyni uložena pokuta ve výši 28 048 000 eur z důvodu její účasti na kartelové dohodě v období od 16. května 2000 do 31. března 2003.

174 Nakonec je třeba návrhová žádání směřující ke zrušení ve zbývajících částech zamítnout.

K návrhovým žádáním vzneseným podpůrně, která směřují ke zrušení nebo snížení pokuty

175 Na podporu těchto návrhových žádání žalobkyně uplatňuje jediný žalobní důvod, který vychází z pochybení, jímž je stíženo napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž je jí v čl. 2 odst. 2 písm. g) a h) tohoto rozhodnutí uložena pokuta, nebo podpůrně z pochybení při výpočtu výše této pokuty.

176 S ohledem na zrušení čl. 2 odst. 2 písm. g) napadeného rozhodnutí, je třeba tento žalobní důvod přezkoumat pouze v rozsahu, v němž má prokázat, že se Komise v napadeném rozhodnutí dopustila pochybení, když žalobkyni v čl. 2 odst. 2 písm. h) uvedeného rozhodnutí uložila pokutu a že výše této pokuty byla vypočtena nesprávně.

177 Tento žalobní důvod, kterým žalobkyně vyzývá Tribunál, aby vykonal svou pravomoc v plné jurisdikci, sestává ze dvou částí.

178 V rámci první části žalobkyně Tribunálu navrhuje, aby vyvodil důsledky z údajných pochybení Komise, která konstatoval v rámci svého přezkumu žalobních důvodů znějících na zrušení. V rámci druhé části a podpůrně žalobkyně uplatňuje pochybení při výpočtu výše pokuty, která v podstatě znamenají porušení zásad proporcionality a rovného zacházení, jakož i porušení práva na obhajobu.

179 S ohledem na skutečnost, že v návaznosti na přezkum žalobních důvodů vznesených na podporu návrhových žádání směřujících ke zrušení napadeného rozhodnutí bylo vyhověno jen prvnímu a třetímu bodu návrhových žádání (viz bod 173 výše), není třeba přezkoumávat první část tohoto žalobního důvodu.

180 Tribunálu tedy v rámci výkonu jeho pravomoci v plné jurisdikci přísluší přezkoumat druhou část tohoto žalobního důvodu s ohledem na čtvrtý bod návrhových žádání, v němž mu žalobkyně navrhuje, aby snížil pokutu, která jí byla s ohledem na její společnou a nerozdílnou odpovědnost se společností Panasonic uložena z důvodu její účasti na kartelové dohodě prostřednictvím MTPD.

181 Žalobkyně vznáší na podporu svého návrhu na změnu pokut, které jí byly uloženy, čtyři dodatečné argumenty.

182 V první řadě žalobkyně tvrdí, že úvaha Komise týkající se stanovení podílu hodnoty tržeb pro výpočet základní částky pokuty je nejasná a stručná a uplatňuje porušení zásady proporcionality. V tomto ohledu žalobkyně tvrdí jednak, že výše pokuty neodráží značné rozdíly mezi dosahem kartelové

dohody CDT a dosahem kartelové dohody CPT, která nebyla tak mnoha úrovněová, jak tvrdí Komise a jednak, že procentní podíl 18 % stanovený k zohlednění závažnosti uvedené kartelové dohody za účelem určení základní částky, je nepřiměřený.

- 183 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 23 odst. 3 nařízení Rady č. 1/2003 se při stanovování výše pokuty přihlíží k závažnosti a k době trvání protiprávního jednání.
- 184 Z ustálené judikatury vyplývá, že v mezích stanovených nařízením č. 1/20003 disponuje Komise při výkonu své pravomoci ukládat takové pokuty širokou posuzovací pravomocí (rozsudky Soudního dvora ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Sb. rozh. s. I-5425, bod 172 a ze dne 24. září 2009, a Erste Group Bank a další v. Komise, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P a C-137/07 P, Sb. rozh. s. I-8681, bod 123). Když Komise přijme pokyny určené k tomu, aby v souladu se Smlouvou upřesnily kritéria, jež hodlá uplatňovat v rámci výkonu své posuzovací pravomoci, vyplývá z toho, že tím sama omezuje tuto svou pravomoc v rozsahu, v němž jí přísluší dodržovat orientační pravidla, která si stanovila (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 8. října 2008, Kronofrance v. Komise, T-73/04, Sb. rozh. s. II-2661, bod 192 a citovaná judikatura). Od těchto pravidel se v konkrétním případě může odchýlit, uvede-li důvody, které jsou slučitelné se zásadou rovného zacházení, která brání tomu, aby se srovnatelnými situacemi bylo zacházeno odlišně a s odlišnými situacemi stejně, není-li takové zacházení objektivně odůvodněno (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 15. října 2009, Audiolux a další, C-101/08, Sb. rozh. s. I-9823, bod 54 a citovaná judikatura).
- 185 Kromě toho bod 4 pokynů z roku 2006 zní následovně:
- „Komise obdržela pravomoc ukládat pokuty [...] jako jeden z prostředků pro výkon dohledu, kterým ji pověřuje Smlouva. Její poslání nespočívá v pouhém vyšetřování a trestání případů protiprávního jednání, ale skládá se rovněž z povinnosti provádět obecnou politiku uplatňující zásady stanovené ve Smlouvě na oblast hospodářské soutěže a motivovat podniky k jednání podle těchto zásad [...]. Komise proto musí zajistit, aby její činnost odrazovala od protiprávního jednání [...]. Z toho vyplývá, že pokud Komise zjistí porušení článků 81 [ES] nebo 82 [ES], může být nucena uložit pokutu těm, kdo se takového porušení dopustili. Je na místě stanovit pokuty v takové výši, která má odrazující účinek, a to nejen s cílem potrestat konkrétní podnik (odrazující účinek na konkrétní podnik), ale i s cílem odradit ostatní podniky od zahájení nebo dalšího provádění jednání, které je v rozporu s články 81 a 82 [ES] (obecný odrazující účinek)“.
- 186 Jak vyplývá z bodů 5 až 7 pokynů z roku 2006, Komise za účelem dosažení těchto cílů vychází při určování výše pokut z hodnoty tržeb za zboží nebo služby, jichž se protiprávní jednání týká, a z počtu let, během nichž se podnik podílel na protiprávním jednání, přičemž do základní částky pokuty zahrnuje zvláštní částku s cílem odradit podniky od samotného zahájení protiprávních činností.
- 187 Je třeba připomenout, že v bodě 19 pokynů z roku 2006 je upřesněno, že „[z]ákladní výše pokuty bude souviset s určitým podílem tržeb a záviset na stupni závažnosti protiprávního jednání vynásobeným počtem let, během nichž k takovému jednání docházelo“.
- 188 Co se týče faktoru závažnosti protiprávního jednání, pokyny z roku 2006 ve svém bodu 20 stanoví, že „[v]yhodnocení závažnosti se provede individuálně pro každý typ protiprávního jednání a přihlédne se přitom ke všem důležitým okolnostem případu“.
- 189 Pokud jde o určení podílu tržeb, k němuž se bude přihlížet, v bodě 21 pokynů z roku 2006 se uvádí, že „[p]odíl tržeb [...] se obvykle bude nacházet na stupnici do 30 %“. Bod 22 pokynů uvádí, že „[p]ři rozhodování o tom, zda by se podíl tržeb, k němuž se bude v daném případě přihlížet, měl nacházet ve spodní nebo horní části této stupnice, vezme Komise v úvahu určitý počet ukazatelů, například

povahu protiprávního jednání, kumulovaný podíl všech stran na trhu, zeměpisný rozsah protiprávního jednání, implementování či neimplementování protiprávního jednání“. Nakonec se v bodě 23 uvedených pokynů v tomto ohledu připomíná následující:

„Mezi nejzávažnější omezení hospodářské soutěže patří horizontální dohody [...] o stanovení cen, rozdělení trhů a omezení produkce, které jsou obvykle tajné. Politika hospodářské soutěže je musí přísně trestat. Podíl tržeb, k němuž se u takového protiprávního jednání přihlíží, se proto bude většinou nacházet v horní části stupnice.“

- 190 V projednávané věci Komise za účelem určení závažnosti protiprávního jednání zejména zohlednila, jak vyplývá z bodu 1059 odůvodnění napadeného rozhodnutí, skutečnost, že jak kartelová dohoda CPT, tak kartelová dohoda CDT měly mnoho forem, neboť zahrnovaly horizontální dohody o určování cen (cílových nebo minimálních), rozdělení trhů a omezení výroby, jakož i, pokud jde o kartelovou dohodu CDT, rozdělování zákazníků. Uvedla, že tato protiprávní jednání představují ve své podstatě jedno z nejzávažnějších omezení hospodářské soutěže s ohledem na ustanovení článku 101 SFEU, za které bod 23 pokynů z roku 2006 ukládá zohlednění podílu hodnoty tržeb ve vyšší části stupnice. Připomenula kromě toho, že podniky zúčastněné na těchto protiprávních jednáních věděly nebo měly vědět o protiprávní povaze svých činností, což bylo prokázáno skutečností, že přijaly opatření k utajení existence kartelové dohody. Kromě toho Komise uvedla, že zeměpisný rozsah kartelové dohody CDT a kartelové dohody CPT pokrýval celý EHP a že kumulovaný podíl na trhu EHP podniků, jimž bylo určeno napadené rozhodnutí a jejichž protiprávní jednání byla prokázána, činil méně než 80 %. Nakonec konstatovala, že kartelové dohody byly velmi strukturovány, byly striktně uplatňovány a podléhaly kontrolám. V bodě 1070 uvedeného rozhodnutí dospěla k závěru, že vzhledem k povaze protiprávního jednání se použije 18% podíl předmětných tržeb.
- 191 V rozporu s argumenty žalobkyně je toto posouzení dostatečně odůvodněno, neboť Komise řádně zohlednila faktory vyjmenované v bodě 22 pokynů z roku 2006 (viz bod 189 výše), tedy vedle povahy protiprávního jednání, kumulovaný podíl dotyčných podniků na celém trhu, zeměpisný rozsah protiprávního jednání odpovídající celému EHP a skutečnost, zda byla kartelová dohoda prováděna.
- 192 Kromě toho je nesporné, že protiprávní jednání spojené s CPT spadá do kategorie uvedené v bodě 23 pokynů z roku 2006 v rozsahu, v němž konkrétně zahrnuje tajné horizontální dohody o určování cen. Proto s ohledem na skutečnost, že pokyny z roku 2006 stanoví maximální hranici 30 %, Komise tím, že stanovila zohledněný podíl tržeb na 18 %, tedy úroveň o málo vyšší, než je polovina stanovené stupnice, dodržela pravidla, která si v uvedených pokynech sama stanovila. Takové zjevné porušení práva hospodářské soutěže je totiž svou povahou zvláště závažné a v rozporu s nezákladnějšími unijními cíli (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 29. června 2012, GDF Suez v. Komise, T-370/09, Sb. rozh., bod 420 a citovaná judikatura).
- 193 Žádný z důkazů předkládaných žalobkyní není s to toto posouzení vyvrátit.
- 194 Přezkum čtvrtého a pátého žalobního důvodu vzneseného na podporu návrhových žádání směřujících ke zrušení napadeného rozhodnutí neumožnil zpochybnit účast dotyčných podniků na jediném a trvajícím jednání porušujícím článek 101 SFEU, v jehož důsledku byla narušena hospodářská soutěž na trhu EHP, které zvláště zahrnovalo určování cen, jehož provádění bylo pečlivě kontrolováno, jakož i omezování výroby a vyměňování důvěrných informací o CPT. V rozporu s tvrzeními žalobkyně musí být přitom uvedeno jednak, že stupeň promyšlenosti nebo komplexnosti kartelové dohody CDT v porovnání s kartelovou dohodou CPT je irelevantní s ohledem na důsledky obou kartelových dohod, které spočívaly v omezení hospodářské soutěže na trhu EHP. Dále, jak vyplývá z bodu 1059 odůvodnění napadeného rozhodnutí, faktor vyšší závažnosti stanovený v případě kartelové dohody CDT zohledňuje skutečnost, že tato dohoda na rozdíl od kartelové dohody CPT zahrnovala rovněž rozdělování zákazníků. Pokud jde o argumenty, dle kterých napadené rozhodnutí neobsahuje dostatečné důkazy o omezeních výroby a rozdělování trhů, nemohou s ohledem na rozbor uskutečněný v rámci druhé části pátého žalobního důvodu obstát.

- 195 Nakonec k tvrzení žalobkyně, podle kterého dva ze tří aspektů protiprávního jednání, tedy omezení výroby a rozdělení trhů, netrvaly po celou dobu protiprávního jednání, je třeba konstatovat, že i kdyby bylo pravdivé, nepostačuje ke zpochybnění posouzení provedených Komisí pokud jde o existenci protiprávního jednání, jeho závažnost v projednávané věci, a tedy podíl tržeb, k němuž se při určení základní částky pokuty přihlíží (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 13. prosince 2012, Versalis a Eni v. Komise, T-103/08, bod 241).
- 196 Z toho vyplývá, že Komise stanovením na základě pokynů z roku 2006 18 % podílu hodnoty tržeb, k němuž se má při určení základní částky pokuty ukládat žalobkyni přihlížet, nepřekročila meze své posuzovací pravomoci. Argument, podle kterého je tento procentní podíl nepřiměřený v porovnání s podílem stanoveným u kartelové dohody CDT, který činí 19 %, musí být tedy odmítnut.
- 197 Rovněž je třeba odmítnout argumenty žalobkyně týkající se provádění a důsledků protiprávního jednání, neboť v souladu s bodem 23 pokynů z roku 2006 Komise byla oprávněna stanovit částku s ohledem pouze na kritérium povahy protiprávního jednání (rozsudek GDF Suez v. Komise, bod 192 výše, bod 423).
- 198 Konečně žádná jiná skutečnost neodůvodňuje, aby Tribunál na základě své pravomoci změnit rozhodnutí upravil výši pokuty s ohledem na závažnost protiprávního jednání.
- 199 Z toho vyplývá, že tato výtku musí být zamítnuta.
- 200 V druhé řadě žalobkyně tvrdí, že Komise nezohlednila omezenou povahu její účasti a účasti MTPD, když stanovila podíl hodnoty tržeb při stanovení základní částky pokuty, ani když posuzovala případné polehčující okolnosti.
- 201 Je třeba připomenout, že podle judikatury se přiznání snížení základní částky pokuty z důvodu polehčujících okolností nezbytně váže k okolnostem projednávané věci, které mohou Komisi vést k odmítnutí přiznat takové snížení podniku zúčastněnému na protiprávní dohodě. Přiznání prospěchu z polehčujících okolností v situaci, kdy je podnik účastníkem zjevně protiprávní dohody, o níž věděl nebo nemohl nevědět, že představuje protiprávní jednání, nemůže vést k odstranění odrazujícího účinku uložené pokuty a k narušení užitečného účinku čl. 101 odst. 1 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 9. července 2009, Archer Daniels Midland v. Komise, C-511/06 P, Sb. rozh. s. I-5843, body 104 a 105 a citovaná judikatura).
- 202 Kromě toho z bodu 29 pokynů z roku 2006 vyplývá, že Komise nemá žádnou povinnost systematicky zohledňovat zvláště každou z vyjmenovaných polehčujících okolností, ani automaticky přiznávat dodatečné snížení základní částky pokuty, jakmile podnik předloží informace, které mohou naznačovat přítomnost jedné z těchto okolností. Vhodnost případného snížení pokuty z důvodu polehčujících okolností totiž musí být posouzena celkově, s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem. Vzhledem k tomu, že pokyny z roku 2006 neobsahují závazné ustanovení ohledně polehčujících okolností, k nimž lze přihlídnout, je třeba mít za to, že si Komise ponechala určitý prostor pro celkové posouzení rozsahu možného snížení částky pokut z důvodu polehčujících okolností (v tomto smyslu viz rozsudek Tribunálu ze dne 2. února 2012, Denki Kagaku Kogyo a Denka Chemicals v. Komise, T-83/08, bod 240 a citovaná judikatura).
- 203 V projednávané věci je třeba, pokud jde o argument, podle kterého Komise měla zohlednit skutečnost, že se MTPD neúčastnila schůzek Evropské sklo, ale jen schůzek SML a ASEAN, připomenout, jak vyplývá z rozboru druhé části pátého žalobního důvodu, že Komise měla správně za to, že se MTPD, s níž žalobkyně a Panasonic tvořila hospodářskou jednotku, účastnila jediného a trvajícího jednání porušujícího článek 101 SFEU a článek 53 Dohody o EHP, které pokrývalo celé území EHP a spočívalo v dohodách a jednáních ve vzájemné shodě s cílem sladit ceny a výrobu a vyměňovat

citlivé obchodní informace s konkurenty. S ohledem na posuzovací pravomoc, kterou disponuje při stanovení pokut, které hodlá uložit, mohla mít Komise s ohledem na všechny tyto skutečnosti za to, že prospěch z polehčujících okolností není odůvodněný.

- 204 Žalobkyně navíc neprokázala, že se MTPD bránila kartelové dohodě CPT do takové míry, že narušila její řádné fungování, což je přitom standardem vyžadovaným judikaturou za účelem uznání neprovádění kartelové dohody odůvodňujícího snížení pokuty z důvodu polehčujících okolností (v tomto smyslu viz rozsudek *Denki Kagaku Kogyo a Denka Chemicals v. Komise*, bod 202 výše, bod 248 a citovaná judikatura).
- 205 Z toho vyplývá, že Komise nepřekročila meze posuzovací pravomoci, kterou Komise disponuje v dané oblasti, když neuznala jako polehčující okolnost, která by odůvodnila snížení pokuty, skutečnost, za předpokladu, že by byla prokázána, že se MTPD neúčastnila všech prvků zakládajících předmětnou kartelovou dohodu. Pokud jde totiž o odpovědnost za protiprávní jednání jako takovou, z judikatury vyplývá, že skutečnost, že se podnik přímo neúčastnil všech prvků zakládajících globální kartelovou dohodu, jej nemůže zbavit odpovědnosti za porušení čl. 101 odst. 1 SFEU, je-li, stejně jako v projednávané věci, prokázáno, že tento podnik musel nutně vědět jednak, že koluze, které se účastnil, je součástí celkového plánu a jednak, že tento celkový plán zahrnoval všechny prvky zakládající kartelovou dohodu (v tomto smyslu viz rozsudek *Soudního dvora ze dne 8. prosince 2011, Chalkor v. Komise*, C-386/10 P, Sb. rozh. s. I-13085, bod 91 a citovaná judikatura).
- 206 Kromě toho žalobkyně nevysvětluje, jak Komise porušila zásadu proporcionality nebo zásadu rovného zacházení, když jí s ohledem na tuto skutečnost nepřiznala prospěch z polehčujících okolností.
- 207 I kdyby žalobkyně svou argumentaci směřovala k prokázání, že je její role v kartelové dohodě výlučně pasivní, je třeba uvést, že ačkoliv byla tato okolnost v pokynech z roku 1998 výslovně citována jakožto případná polehčující okolnost, nepatří mezi polehčující okolnosti, které mohou být uplatněny na základě pokynů z roku 2006. Toto je vyjádřením politického záměru již „nepodporovat“ pasivní jednání účastníků jednání porušujících pravidla hospodářské soutěže. Tato volba přitom spadá do prostoru pro uvážení, jímž Komise disponuje při určování a provádění politiky hospodářské soutěže.
- 208 Dále „výlučně pasivní nebo následovnická“ role podniku při uskutečňování protiprávního jednání ve své podstatě předpokládá zaujetí „rezervovaného postoje“ dotčným podnikem, tedy jeho neaktivní účast při vytváření protisoutěžní dohody či dohod (rozsudek *Tribunálu ze dne 9. července 2003, Cheil Jedang v. Komise*, T-220/00, Recueil, s. II-2473, bod 167). Z judikatury vyplývá, že mezi skutečnostmi, které mohou ukazovat na pasivní roli podniku v kartelové dohodě, lze zohlednit jeho výrazně sporadičtější účast na schůzkách ve srovnání s běžnými účastníky kartelové dohody, stejně jako existenci výslovných prohlášení o roli zastávané tímto podnikem v kartelové dohodě učiněných zástupci ostatních podniků, které se protiprávního jednání účastnily, s přihlédnutím ke všem relevantním okolnostem projednávané věci (viz rozsudek *Cheil Jedang v. Komise*, uvedený výše, bod 168 a citovaná judikatura).
- 209 V projednávané věci se MTPD účastnila nezanedbatelného počtu schůzek kartelové dohody CPT, jejichž protisoutěžní povaha byla prokázána a během kterých svým konkurentům sdělila některé citlivé obchodní informace. I kdyby byly tyto informace nesprávné či dostupné z jiných zdrojů, nijak nezmenšovaly přesvědčení jejích konkurentů, že se účastnila kartelové dohody a přispívaly tak k její podpoře. Kromě toho žádný z účastníků předmětné kartelové dohody neuvedl, že žalobkyně zaujala během protiprávního jednání „rezervovaný postoj“. Z těchto důvodů nelze mít za to, že žalobkyně sehrávala výlučně pasivní roli.
- 210 Z toho vyplývá, že Komise nepřekročila meze posuzovací pravomoci, kterou Komise v dané oblasti disponuje, když jako polehčující okolnost, která by odůvodňovala snížení pokuty, neuznala údajnou výlučně pasivní a okrajovou roli MTPD.

- 211 Ve třetí řadě žalobkyně tvrdí, že Komise porušila své pokyny z roku 2006 tím, že v rámci relevantního obratu zohlednila nejen prodeje CRT zákazníkům usazeným v EHP, ale také přímé prodeje v EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků, které neměly přímou, ani nepřímou vazbu na protiprávní jednání. V tomto ohledu Komisi vytyká jednak, že neprokázala existenci protisoutěžního jednání s ohledem na závislé prodeje, které byly výslovně vyloučeny z diskuzí vedených během schůzek SML a ASEAN a nebyly tedy přímo spojeny s protiprávním jednáním. Dále tvrdí, že Komise nemohla vycházet z předpokladu, že navazující trh s televizory v EHP byl protiprávním jednáním dotčen, takže tržby z přímých prodejů v EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků neměly nepřímou spojitost s protiprávním jednáním.
- 212 Je třeba připomenout, že čl. 23 odst. 2 druhý pododstavec nařízení č. 1/2003 stanoví, že pokuta u každého podniku a sdružení podniků podílejících se na protiprávním jednání nesmí přesáhnout 10 % jejich celkového obratu za předchozí hospodářský rok.
- 213 Jak již Soudní dvůr rozhodl, Komise musí v každém projednávaném případě a při zohlednění kontextu, jakož i cílů sledovaných režimem sankcí zavedeným nařízením č. 1/2003 posoudit sledovaný dopad na dotčený podnik, a to zejména s přihlédnutím k obratu, který odráží skutečnou hospodářskou situaci tohoto podniku během období, kdy došlo k protiprávnímu jednání (rozsudky *Britannia Alloys & Chemicals v. Komise*, C-76/06 P, EU:C:2007:326, bod 25; *Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 53, jakož i *LG Display a LG Display Taiwan v. Komise*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, bod 49).
- 214 Podle ustálené judikatury Soudního dvora je za účelem stanovení výše pokuty možné přihlídnout jak k celkovému obratu podniku, který představuje údaj, byť jen přibližný a nedokonalý, o jeho velikosti a hospodářské síle, tak k části tohoto obratu, jež pochází ze zboží, které je předmětem protiprávního jednání, a která tedy může poskytnout údaj o jeho rozsahu (rozsudky *Musique Diffusion française a další v. Komise*, 100/80 až 103/80, EU:C:1983:158, bod 121; *Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 54, jakož i *LG Display a LG Display Taiwan v. Komise*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, bod 213 výše, bod 50).
- 215 Z judikatury Soudního dvora plyne, že ačkoliv čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003 ponechává Komisi širokou posuzovací pravomoc, omezuje její výkon tím, že zavádí objektivní kritéria, která Komise musí dodržet. Na jedné straně tak má výše pokuty, kterou lze podniku uložit, vyčíslitelnou a absolutní maximální hodnotu, takže maximální výši pokuty, kterou lze uložit danému podniku, lze určit předem. Na druhé straně je výkon této posuzovací pravomoci navíc rovněž omezen pravidly jednání, která si Komise sama uložila, zejména v pokynech pro výpočet pokut (rozsudky *Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 55, jakož i *LG Display a LG Display Taiwan v. Komise*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, bod 213 výše, bod 51).
- 216 Podle bodu 13 pokynů z roku 2006 „[p]ři určování základní výše uložené pokuty bude Komise vycházet z hodnoty tržeb za zboží nebo služby dotčeného podniku v příslušné zeměpisné oblasti uvnitř EHP, které přímo nebo nepřímo [...] souvisejí s protiprávním jednáním“. Tytéž pokyny v bodě 6 upřesňují, že „kombinace hodnoty tržeb souvisejících s protiprávním jednáním a doby trvání je vhodnou hodnotou pro vyhodnocení ekonomického významu protiprávního jednání a relativní váhy každého podniku, který se podílel na protiprávním jednání“.
- 217 Bod 13 pokynů z roku 2006 má za cíl použít jako výchozí bod pro výpočet pokuty uložené podniku částku, která odráží hospodářský význam protiprávního jednání a relativní váhu dotčeného podniku v rámci protiprávního jednání (rozsudky *Team Relocations a další v. Komise*, C-444/11 P, bod 76; *Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 57, jakož i *LG Display a LG Display Taiwan v. Komise*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, bod 213 výše, bod 53).

- 218 Proto pojem hodnoty tržeb uvedený v tomto bodě 13 zahrnuje prodeje uskutečněné na trhu dotčeném protiprávním jednáním v EHP, aniž by bylo třeba určit, zda byly tyto prodeje skutečně dotčeny tímto protiprávním jednáním vzhledem k tomu, že část obrátu pocházející z prodeje výrobků, které jsou předmětem protiprávního jednání, nejlépe odráží hospodářský význam tohoto protiprávního jednání (v tomto smyslu viz rozsudky *Team Relocations* a další v. *Komise*, C-444/11 P, EU:C:2013:464, body 75 až 78; *Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, body 57 až 59; *Dole Food a Dole Fresh Fruit Europe v. Komise*, C-286/13 P, EU:C:2015:184, body 148 a 149, jakož i *LG Display a LG Display Taiwan v. Komise*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, body 53 až 58 a 64).
- 219 V projednávaném případě účastníci kartelové dohody, jako je MTPD, na jejíž jednání uplatňovala žalobkyně rozhodující vliv, kteří byli vertikálně integrovanými podniky, zabudovávali mimo EHP do konečných výrobků prodávaných v EHP CPT podléhající kartelové dohodě. Jak tvrdí žalobkyně, přímé prodeje zohledněné pro stanovení výše pokuty na základě tržeb z přímých prodejů v EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků byly uskutečněny nikoli na výrobovém trhu dotčeném protiprávním jednáním, v tomto případě na trhu s CRT, na které se vztahuje kartelová dohoda, nýbrž na jiném výrobovém trhu, a sice na navazujícím trhu s konečnými výrobky, do kterých byly uvedené CRT zabudovány, přičemž tyto CRT, na které se vztahuje kartelová dohoda, byly v takovém případě předmětem interního prodeje mimo EHP mezi MTPD a jejími vertikálně integrovanými dceřinými společnostmi.
- 220 Nicméně z bodů 1026 a 1029 odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že ke stanovení částky sloužící jako základ pokut zohlednila Komise pouze cenu účtovanou za CDT a CPT zabudované do televizorů či počítačových monitorů, a nikoliv cenu posledně uvedených. Prodeje konečných výrobků, do kterých byly zabudovány CRT, na něž se vztahuje kartelová dohoda, byly zohledněny nikoli do výše jejich celé hodnoty, nýbrž pouze do výše podílu této hodnoty, který mohl odpovídat hodnotě CRT podléhající kartelové dohodě, které byly zabudovány do konečných výrobků, pokud tyto konečné výrobky prodal podnik, jež patří k žalobkyni, třetím nezávislým osobám usazeným v EHP. Tento závěr nebyl zpochybněn.
- 221 Na rozdíl od tvrzení žalobkyně tedy Komise učinila správně, když za účelem stanovení výše pokuty zohlednila prodeje televizorů a počítačových monitorů.
- 222 Je sice pravda, že pojem „hodnota tržeb“ uvedený v bodě 13 pokynů pro výpočet pokut nelze rozšířit tak, aby zahrnoval prodeje uskutečněné dotčeným podnikem, které nijak nespádají do působnosti vytýkané kartelové dohody (viz rozsudky *Team Relocations* a další v. *Komise*, C-444/11 P, EU:C:2013:464, bod 76; *Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise*, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, bod 57, jakož i *LG Display a LG Display Taiwan v. Komise*, C-227/14 P, EU:C:2015:258, bod 53), bylo by však v rozporu s cílem sledovaným čl. 23 odst. 2 nařízení č. 1/2003, kdyby u účastníků kartelové dohody, kteří jsou vertikálně integrováni, mohl být jen z toho důvodu, že výrobky, které jsou předmětem protiprávního jednání, zabudovali do konečných výrobků mimo EHP, vyloučena pro výpočet pokuty část hodnoty jejich prodejů těchto konečných výrobků v EHP, která by mohla odpovídat hodnotě výrobků, jež jsou předmětem protiprávního jednání.
- 223 Jak již rozhodl rovněž Soudní dvůr, vertikálně integrované podniky mohou získat prospěch z dohody o horizontálním určování cen uzavřené v rozporu s článkem 101 SFEU nejen při prodeji nezávislým třetím osobám na trhu výrobku, který je předmětem tohoto protiprávního jednání, nýbrž také na navazujícím trhu se zpracovanými výrobky, jejichž součástí jsou tyto výrobky, a to dvěma různými způsoby. Buď uvedené podniky přenesou ceny vstupů zvýšené v důsledku protiprávního jednání do ceny za zpracované výrobky, nebo zvýšení nepřenesou, což jim poskytuje výhodu v oblasti nákladů ve srovnání s jejich konkurenty, kteří získávají stejné vstupy na trhu s výrobky, které jsou předmětem protiprávního jednání (rozsudek *Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise*, bod 30 výše, bod 60).

- 224 Za těchto podmínek měla Komise správně za to, že tržby z přímých prodejů v EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků, byť k nim nedošlo na trhu výrobku dotčeného protiprávním jednáním, nicméně v rozporu s článkem 101 SFEU a v neprospěch spotřebitelů narušily hospodářskou soutěž v EHP a že tyto prodeje souvisely s protiprávním jednáním v EHP ve smyslu bodu 13 pokynů z roku 2006.
- 225 Z toho vyplývá, že argumentace žalobkyně, podle které Komise nemohla vycházet z předpokladu, že navazující trh s televizory v EHP byl protiprávním jednáním dotčen, nemůže s ohledem na judikaturu připomenutou v bodě 223 výše uspět. Ostatně, jak bylo připomenuto v bodě 220 výše, jelikož Komise nezohlednila celkovou hodnotu zpracovaných výrobků, ale jen hodnotu trubic, které do nich byly zabudovány, je uvedená argumentace každopádně neúčinná.
- 226 Je třeba také poznamenat, že vyloučení tržeb z přímých prodejů v EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků by mělo za následek umělou minimalizaci hospodářského významu protiprávního jednání spáchaného daným podnikem, jelikož pouhá skutečnost, že by ze zohlednění byly vyloučeny takové prodeje skutečně dotčené kartelovou dohodou v EHP, by nakonec vedla k uložení pokuty bez skutečného vztahu k působnosti této kartelové dohody na tomto území (obdobně viz rozsudky Team Relocations a další v. Komise, bod 217 výše, bod 77; Guardian Industries a Guardian Europe v. Komise, bod 30 výše, bod 58, jakož i LG Display a LG Display Taiwan v. Komise, bod 213 výše, bod 54).
- 227 Zvláště nezohlednění hodnoty tržeb z těchto prodejů, jak správně konstatovala Komise v bodě 1022 odůvodnění napadeného rozhodnutí a v rozporu s argumenty žalobkyně, by nezbytně představovalo neodůvodněnou výhodu vertikálně integrovaných podniků, které tak jako MTPD zabudují významnou součást výrobků, jež jsou předmětem protiprávního jednání, ve svých výrobních jednotkách usazených mimo EHP, což by jim umožnilo vyhnout se sankci přiměřené jejich významu na trhu s těmito výrobky a škodlivosti jejich jednání pro hospodářskou soutěž v EHP.
- 228 Komise tudíž neporušila své pokyny z roku 2006 tím, že zohlednila přímé prodeje v EHP prostřednictvím zpracovaných výrobků pro účely stanovení výše pokuty uložené společnosti MTPD společně a nerozdílně s žalobkyní a společností Panasonic.
- 229 Začtvrté žalobkyně tvrdí, že se Komise odchýlila od bodu 25 pokynů z roku 2006 bez objektivního odůvodnění, které by bylo slučitelné se zásadou rovného zacházení, tím, že použila specifickou hodnotu tržeb pro výpočet dodatečné částky, včetně základní částky pokuty, která jí byla uložena (viz bod 22 výše), jakožto mateřské společnosti MTPD.
- 230 Je třeba uvést, že se žalobkyně snaží touto argumentací zpochybnit metodu Komise pro výpočet výše pokuty, která jí byla uložena z důvodu její přímé účasti na kartelové dohodě CPT před vytvořením MTPD, v rozsahu, v němž pro účely výpočtu dodatečné částky uplatnila vedle hodnoty vlastních tržeb žalobkyně i část hodnoty tržeb společného podniku. Jak Komise upřesnila v poznámce pod čarou č. 1972 bodu 1055 odůvodnění napadeného rozhodnutí, to znamená, že nebyla dána společná a nerozdílná odpovědnost mateřských společností ve vztahu k dodatečným částkám. Kromě toho z bodu 1076 odůvodnění uvedeného rozhodnutí vyplývá, že zatímco byly společnosti Panasonic a žalobkyni uloženy oddělené dodatečné částky, žádná dodatečná částka nebyla uložena MTPD.
- 231 Vzhledem ke zrušení čl. 1 odst. 2 písm. d) a čl. 2 odst. 2 písm. g) napadeného rozhodnutí musí být argumentace žalobkyně v tomto ohledu odmítnuta jako neúčinná.
- 232 Z toho vyplývá, že každopádně není nezbytné se vyjadřovat k opodstatněnosti argumentace týkající se údajného porušení práva na obhajobu z důvodu, že žalobkyně neměla přístup k údajům předloženým společností Panasonic na účet MTPD ohledně stanovení dodatečné částky.

- 233 Za těchto podmínek Tribunál konstatuje, že žádný další důvod, jenž se může vázat k argumentaci žalobkyně podporující tuto část žalobního důvodu, neumožňuje mít za to, že částky pokut nejsou přiměřené, vzhledem jednak k závažnosti a době trvání protiprávního jednání žalobkyně a jednak k nezbytnosti uložit jí pokuty v odrazující výši.
- 234 Tribunál má kromě toho za to, že žádný důvod související s důvodem veřejného pořádku, který je povinen uplatnit i bez návrhu (v tomto smyslu viz rozsudek Soudního dvora ze dne 8. prosince 2011, KME Germany a další v. Komise, C-272/09 P, Sb. rozh. s. I-12789, bod 104), neodůvodňuje, aby zrušil pokutu na základě své pravomoci změnit rozhodnutí.
- 235 V návaznosti na to a v souladu se závěry uvedenými v bodech 146 až 148 výše musí být druhé části žalobního důvodu uplatněného na podporu čtvrtého bodu návrhových žádání směřujícího ke snížení pokuty uložené žalobkyni z důvodu její účasti na protiprávním jednání prostřednictvím MTPD vyhověno pouze v rozsahu, v němž se dovolává prospěchu ze snížení pokuty, která jí byla uložena na základě společné a nerozdílné odpovědnosti se společností Panasonic a MTPD, shledaného v rozsudku Panasonic a MT Picture Display v. Komise, bod 147 výše, v němž byla výše této pokuty stanovena na 82 826 000 eur. Ve zbývajících částech návrhu na zrušení nebo snížení pokuty zamítá.

K nákladům řízení

- 236 Podle čl. 134 odst. 3 jednacího řádu Tribunálu platí, že pokud měli účastníci řízení ve věci částečně úspěch i neúspěch, ponese každý z nich vlastní náklady řízení.
- 237 V projednávané věci byla návrhová žádání žalobkyně prohlášena za zčásti opodstatněná, a je tedy třeba rozhodnout, že každá účastnice ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí senát)

rozhodl takto:

- 1) Článek 1 odst. 2 písm. d) rozhodnutí Komise C (2012) 8839 final, ze dne 5. prosince 2012, v řízení podle článku 101 SFEU a článku 53 Dohody o EHP (věc COMP/39.437 – Katodové trubice pro obrazovky televizorů a počítačové monitory) se částečně zrušuje v rozsahu, v němž konstatuje, že se Toshiba Corp. od 16. května 2000 do 31. března 2003 účastnila celosvětové kartelové dohody na trhu katodových trubic pro barevné televizory.
- 2) Článek 2 odst. 2 písm. g) tohoto rozhodnutí se zrušuje v rozsahu, v němž se jím společnosti Toshiba ukládá pokuta ve výši 28 048 000 eur z důvodu její přímé účasti na celosvětové kartelové dohodě na trhu katodových trubic pro barevné televizory.
- 3) Výše pokuty uložené společnosti Toshiba v čl. 2 odst. 2 písm. h) uvedeného rozhodnutí na základě její společné a nerozdílné odpovědnosti se společností Panasonic Corp. a MT Picture Display Co. Ltd se stanovuje na 82 826 000 eur.
- 4) Ve zbývajících částech se žaloba zamítá.
- 5) Každá z účastnic řízení ponese vlastní náklady řízení.

Papasavvas

Forwood

Bieliūnas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 9. září 2015.

Podpisy.

Obsah

Skutečnosti předcházející sporu	2
Žalobkyně a dotčený výrobek	2
Správní řízení	2
Napadené rozhodnutí	3
Řízení a návrhová žádání účastnic řízení	6
Právní otázky	7
K návrhovým žádáním znějícím na částečné zrušení napadeného rozhodnutí	7
K prvnímu žalobnímu důvodu, který vychází z pochybení, jímž je stíženo napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví, že je žalobkyně odpovědná za protiprávní jednání spáchané mezi 16. květnem 2000 a 11. dubnem 2002	8
K druhému žalobnímu důvodu, který vychází z pochybení, jímž je stíženo napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví, že je žalobkyně odpovědná za protiprávní jednání spáchané v období od 12. dubna 2002 do 31. března 2003	13
Ke čtvrtému žalobnímu důvodu, který vychází z pochybení, jímž je stíženo napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví, že je žalobkyně odpovědná společně a nerozdílně s MTPD za protiprávní jednání spáchané v období od 1. dubna 2003 do 12. června 2006	15
– K druhé části	15
– K první části	20
– K třetí části	21
K třetímu žalobnímu důvodu, který vychází z pochybení, jímž je stíženo napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž stanoví, že je žalobkyně odpovědná za protiprávní jednání spáchané v období od 1. dubna 2003 do 12. června 2006	22
– K první části	23
– K druhé části	24
K návrhovým žádáním vzneseným podpůrně, která směřují ke zrušení nebo snížení pokuty	28
K nákladům řízení	36